உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௩.] யுவ௵ மார்கழி௴ [பகுதி-௨.

Vol. XXXIII. December 35.-January 1936. No. 2.

உள்ளுறை.

நியாயப்பிரவேசமணிமேகலை:—பத்திராசிரியர். ௩௩—௩௮

பாண்டியர்வரலாறு:—ஸ்ரீமத். T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தார் ௩௯—௪௮

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:- ஸ்ரீமத். ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் ௪௯—௫௯

சகாமுதன்மொழி வரலாறு:— ஸ்ரீமத். R. நரஸிம்ஹன் B.A. (Hons.) ௫௭—௬௧

சீமாறன் பரசக்கர கோலாகல பாண்டியன்:- ஸ்ரீமத். துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார் ௬௨—௬௪

பெருந்தொகைப் பொருட்குறிப்பகராதி:- ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார். 71—78

சிராமலைக்கோவை:- (குறிப்புரையுடன்) ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி - டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர். 41—48

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வரவுசெலவுகணக்கு:—

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1935.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avergal and Published by Thiru. Narayana Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road, Madura.

உ

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,

மானேஜர்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௩.] யுவ௵ மார்கழிமீ [பகுதி-௨.

Vol. XXXIII. December 35.-January 1936. No. 2.

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை.

[௨௬-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

(5) உபயபக்ஷைகதேசவிருத்தி.

இனி நியாயப்பிரவேசத்தில் உபயபக்ஷைகதேசவிருத்தி யேதுப் போலி வருமாறு:—

1. உஹயபக்ஷைகதேஶவ்ருத்திர்யதா ।
நித்யஶ்ஶப்தோऽமூர்த்தத்வாதிதி ॥

இதன்பொருள்: 'உபயபக்ஷைகதேசவிருத்தி (என்னும் ஏதுப் போலி) யாவது— "சத்தம் நித்தியப்பொருள்; அமூர்த்தப்பொருளாதலின்."' என்பது.

இதனுள், 'சத்தம் நித்தியப்பொருள் அமூர்த்தப்பொருளாதலின்' என்பது உதாரணம்.

இங்கு இவ்வேதுப்போலியின் இலக்கணம் சொல்லப்படவில்லை. மணிமேகலையில் இலக்கணமுங்கூறி உதாரணங்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இனி இவ்வுதாரணம் விளக்கப்படும்.

*

2. நித்ய: பக்ஷ:। தஸ்யாகாஸபரமாண்வாதி: ஸபக்ஷ:। ததேகதேஸ ஆகாஸாதௌ வித்யதே அமூர்தத்வம்। பரமாணௌ ந ॥

இதன்பொருள்: 'நித்தியப்பொருள் பக்ஷம்; இதற்கு ஆகாசமும் பரமாணு முதலியனவும் சபக்ஷம், அதன் ஒரு பகுதியான ஆகாச முதலியவற்றுள் உள்ளது அமூர்த்தத்தன்மை; (மற்றொருபகுதி யான) பரமாணுவில் (அவ்வமூர்த்தத்தன்மை) இல்லை' என்பது.

இதனால் ஏது சபக்ஷைகதேசவிருத்தியாயிருத்தல் காட்டப் பட்டது.

இனி அது, விபக்ஷைகதேசவிருத்தியாயிருத்தலும் காட்டப் படும்.

3. நித்ய:பக்ஷ:; தஸ்ய கடஸுகாதிர்விபக்ஷ:; ததேகதேஸே ஸுகாதௌ வித்யதே அமூர்தத்வம்; ந கடாதௌ.

இதன்பொருள்: 'நித்தியப்பொருள் பக்ஷம்; இதற்கு (அநித் தியப்பொருளான) குடம் சுகம் முதலியவை விபக்ஷம்; அவற்றுள் ஒருபகுதியாகிய சுகமுதலியவற்றுள் உள்ளது அமூர்த்தத்துவம்; குடமுதலியவற்றுள் அஃதில்லை" என்பது.

இதனால் ஏது, விபக்ஷைகதேசவிருத்தியாயுமிருத்தல் காட்டப் பட்டது.

இனி இவ்வேது அநைகாந்திகமாமாறு காட்டப்படும்.

4. தஸ்மாதேதத் உபயஸுகாகாஸஸாதாரண்யாத் அநைகாந்திகம்।

இதன்பொருள்: 'ஆதலால் (உபயபக்ஷவிருத்தியாயிருத்த லால்) இவ்வேதுவும் சுகாகாசங்களின் பொதுமையால் அநைகாந் திகமாயிற்று' என்பது.

இங்கு உபயபக்ஷைகதேசவிருத்தியென்று சொல்லப்பட்ட இவ் வேதுப்போலியின்பெயர் மணிமேகலையில் உபயைகதேசவிருத்தி என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணிமேகலையில் இவ்வேதுப்போலிநிரூபணம் வருமாறு:—

இங்கு இவ்வேதுப்போலிநிரூபணம் செய்யத்தொடங்கி முதலில் அதன் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. அது,

'உபயைக தேச விருத்தி யேதுச்
சபக்கத் தினும்விபக் கத்தினு மாகி
யோர்தே சத்து வர்த்தித்தல்' (உ௲௪—உ௲௫)

என்பது.

இதன்பொருள்: 'உபயைகதேசவிருத்தியென்னும் ஏதுப் போலியின் இலக்கணமாவது—(வாதிகூறும் ஏதுப்பொருள்) துணிபொருளுள்ளவிடமாகிய சபக்கத்துள் ஏகதேசத்திலும், துணிபொருளில்லாதவிடமாகிய விபக்கத்துள் ஏகதேசத்திலும் உள்ளதாயிருத்தல்' என்பது.

[இவ்விலக்கணம் நியாயப்பிரவேசத்திற் கூறப்படவில்லை.]

இனி, இவ்வேதுப்போலி ஒருதாரணங்காட்டி விளக்கப்படும். அது,

'.................................சத்த
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னி
னமூர்த்த வேது நித்தத் தினுக்குச்
சபக்கவா காச பரமா ணுக்களி
ஞகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்
பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்

சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினு
மேகதே சத்து நிகழ்வதே காந்தமன்
றமூர்த்த மாகாசம் போல நித்தமோ
வமூர்த்த சுகம்போ லநித்த மோவெனல்'

(உருசு—உசுசு)

என்பதாம்.

இதனுள், 'சத்தம் நித்தம், அமூர்த்த மாதலின்' என்றது உதாரணம். சத்தம் பக்கப்பொருள்; நித்தமாதல் துணிபொருள்; அமூர்த்தமாதல் ஏதுப்பொருள்; அமூர்த்தமாதலாவது-வடிவுடைப் பொருளல்லாதிருத்தல்.

'என்னின்' என்றது இவ்வுதாரணத்தைக் கொண்டுகூறி அதனை விளக்குவதற்கு எழுந்ததோர் அநுவாதக்குறிப்பு.

'அமூர்த்தவேது' என்றது அமூர்த்தத் தன்மையாகிய ஏதுப் பொருள் என்றவாறு.

'நித்தத்தினுக்குச் சபக்கவாகாச பரமாணுக்களின்' என்றது நித்தத்தன்மையாகிய துணிபொருளுக்குச் சபக்கமாகிய ஆகாசமும் பரமாணுவுமாகிய இவற்றுள் என்றவாறு.

ஆகாசமும் பரமாணுவும் நித்தப்பொருள்களாதலால் அவை நித்தத்தன்மையாகிய துணிபொருளுக்குச் சபக்கமாயின.

'ஆகாசத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம் பரமாணுவி னிகழாமை யானும்' என்றது சபக்கத்துள் ஒருபகுதியாகிய ஆகாசத்தில் உள்ளதாயிருந்தும் மூர்த்தப்பொருளாகிய பரமாணுவில் இல்லாமை யானும் என்றவாறு.

'மூர்த்தமாம் பரமாணு' என்று விசேடித்திருப்பது பரமாணுவில் அமூர்த்தத்தன்மையில்லையென்பதைப் புலப்படுத்திநின்றது. மூர்த்தத்தன்மையாவது அளவுபட்ட வடிவுடைப்பொருளாயிருத்தல். பரமாணு, அணுவின்பகுதியாதலால் அன்னதாயிற்று.

'நிகழாமையானும்' என்பதனுள் மூன்றனுருபும் உம்மையும், சபக்கைகதேசவிருத்தியாதலாலும் என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றது. இது, உபயைகதேசவிருத்தியாதற்குச் சபக்கத்துள் ஓர் ஏதுக்கூறியவாறு. உம்மை, (இவ்வேது விபக்கைகதேசவிருத்தியாதலாலும் என) எதிரதுதழுவிநின்றது.

'விபக்கமான கடசுகாதிகளில்' என்றது, எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருளாகிய நித்தத்தன்மைக்கு விபக்கமாய் அநித்தமாயுள்ள குடமுதலியனவும் சுகமுதலியனவுமாகிய காரியப்பொருள்களுள் என்றவாறு. சுகமுதலியன - சுகம் துக்கம் முதலிய ஆன்மகுணங்கள்.

'சுகத்துநிகழ்ந்து கடத்தொழிந்தமையினும்' என்றது, அவ்வமூர்த்தத்தன்மையாகிய ஏதுப்பொருள் சுகத்தின்கண் உள்ளதாய்க்கொண்டு குடத்தின்கண் இல்லதாதலாலும் என்றவாறு. கடத்தொழிந்தமையினும் என்பதனுள் ஐந்தனுருபு, உபயைகதேசவிருத்தியாதற்கு விபக்கத்துள் மற்றோரேதுவாதல் காட்டிநின்றது. உம்மையிறந்ததுதழுவிநின்றமையால் உபயைகதேசவிருத்தியாதல் பெறப்பட்டது.

'ஏகதேசத்து நிகழ்வ தேகாந்தமன்று' என்றது, சபக்ஷ விபக்ஷங்களிரண்டிலும் ஏகதேசத்தில் (ஒருபகுதியில்) இருத்தலால் இது அநைகாந்திகமாயிற்று என்றவாறு.

அஃதாமாறு:— (அமூர்த்தத்தன்மையாகிய) இவ்வேதுப் பொருள் சபக்கைகதேசவிருத்தியாயிருந்துகொண்டு வாதிக்கு

அநுகூலமாகத் துணிபொருளின் உண்மையையும், விபக்ஷைகதேச விருத்தியாயிருந்துகொண்டு எதிரிக்கு அநுகூலமாகத் துணிபொருளின் இன்மையையும் தோற்றுவித்தலால் சத்தம் நித்தியப்பொருளோ? அல்லது அநித்தியப்பொருளோ? என்னும் ஐயுறவையுண்டாக்குதல்பற்றி அநைகாந்திகமாயிற்று என்பதாம்.

இவ்வேது வாதிக்கு அநுகூலமாமாறு:— 'சத்தம் நித்தியப்பொருள்; அமூர்த்தப்பொருளாதலால்; யாது யாது அமூர்த்தப்பொருள், அது அது, நித்தியப்பொருள்; ஆகாசம்போலும்' என்பது.

எதிரிக்கு அநுகூலமாமாறு:— 'சத்தம் அநித்தியப்பொருள்; அமூர்த்தப்பொருளாதலால்; யாது யாது அமூர்த்தப்பொருள்; அது அது அநித்தியப்பொருள்; சுகம் முதலியனபோல' என்பது.

'அமூர்த்த மாகாசம்போல நித்தமோ? அமூர்த்தசுகம்போல் அநித்தமோ? எனல்' என்றது அமூர்த்தத்தன்மையுள்ள சத்தம், அத்தன்மையுள்ள ஆகாசம்போல நித்தப்பொருளோ? அல்லது அமூர்த்தத்தன்மையுள்ள சுகம் (என்னும் உயிர்க்குணம்) போல் அநித்தப்பொருளோ? (என்று ஐயுறுதற்கிடனாதலால் அநைகாந்திகம்) என்னக்கடவதென்றவாறு.

இவ்வாற்றான் வாதிகூறும் சபக்கத்திலிருக்கும் ஏதுவே, எதிரிகூறும் பிரதிபக்ஷத்திலுமுள்ளதாயிருத்தல் வியபிசாரமாயிற்று.

[தொடரும்.]

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராசிரியர்.

பாண்டியர் வரலாறு.

[32-ஆம் தொகுதியின் ௩௫௧-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

ஏழாம் அதிகாரம்.

கி. பி. 1190 முதல் கி. பி. 1310 முடிய ஆட்சிபுரிந்த பாண்டியர்கள்.

கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தே பாண்டியரது ஆட்சி மீண்டும் உயர்நிலையை எய்தத்தொடங்கிற்று. ஆயினும், அந்நாட்களிற் பெருவீரனாகிய மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழன் சோழமண்டலத்தில் ஆட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்தமையின், பாண்டிவேந்தன் அவனுக்கு அடங்கிநடத்தல் இன்றியமையாத தாயிற்று. அன்றியும், வீரபாண்டியனைப்போரிற்புறங்காட்டியோடச் செய்து, தன்தந்தையாகிய விக்கிரமபாண்டியற்கு மூன்றாங்குலோத் துங்கசோழன் மதுரையில் முடிசூட்டிவைத்த பேருதவியைச் சடையவர்மன் குலசேகரன் அத்துணை அண்மையில் மறந்துபோ யிருத்தலும் இயலாது. எனவே, மூன்றாங்குலோத்துங்கசோழன் கி. பி. 1216-ஆம் ஆண்டில் இறந்தபின்னர், பாண்டியர் சோழர்க்குத் திறைசெலுத்தாத பேரரசர் ஆயினர். இதற்கேற்ப, அக்காலத்திற் சோழமண்டலத்தில் ஆட்சிபுரிந்துவந்த மூன்றாம் இராசராசசோழ னும் வலிகுன்றியவனாயிருந்தனன். இவனுக்குப்பின்னர் அர சாண்ட சோழமன்னர்களும் அத்தகையினரே. ஆகவே, பாண்டி யர் பேராண்மையும் பெருவீரமுமுடையவர்களாய்ப் பிறநாடுகளை வென்று தம்மடிப்படுத்தி மிகவும் உயர்நிலையையடைந்துவாழ்ந்த காலம் இதுவே என்று சிறிதும் ஐயமின்றிக் கூறலாம். இனி, இதன் உண்மையை ஆராய்ந்துகாண்போம்.

சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் I :—இவன் கி. பி. 1190-ல் முடிசூட்டப்பெற்று, கி. பி. 1216 வரையில் அரசாண்டவன்; மூன் றாங்குலோத்துங்கசோழனுக்குப் பெருநட்பினனும் அவனால் ஆத ரிக்கப்பெற்றவனுமாகிய விக்கிரமபாண்டியன் புதல்வன். "பூதல மடந்தை" எனவும், "பூவின்கிழத்தி" எனவும், "பூதலவனிதை" எனவும் தொடங்கும் இவன் மெய்க்கீர்த்திகள்* இவனைப் புகழ்ந்து

* Annual Report on Epigraphy for the years 1916—17 p. 109.

கூறுகின்றனவேயன்றி இவன் வரலாற்றை நன்குவிளக்குவனவாயில்லை. இவன் கல்வெட்டுக்கள் மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் சில்லாக்களிற் காணப்படுதலால் இவனது ஆளுகை இம்மூன்று சில்லாக்களிலும் நிலவியிருத்தல்வேண்டும். இவனுடைய அரசியலதிகாரிகளுள் மிகச்சிறந்தவன், களவழிநாடாள்வானாகிய சயங்கொண்டசோழசீவள்ளுவன் என்பான். இவன் தனது தலைநகராகிய மதுரையிலிருந்த சிங்காதனங்களை மழவராயன், முனையதரையன் என்ற பெயர்களால் வழங்கிவந்தனன் என்பது பல கல்வெட்டுக்களாற் புலப்படுகின்றது. (Inscriptions 550 and 660 of 1916). திருநெல்வேலியிலும் மழவராயன் என்ற பெயருடைய சிங்காதனம் ஒன்று இருந்ததென்பது ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகின்றது (Inscription No. 507 of 1916). மலைநாட்டரசனாகிய சேரமான் கோதை ரவிவர்மன் என்பவன் இக்குலசேகர பாண்டியனுக்கு மைத்துனக்கேண்மையுடையவனாய்விளங்கினான் என்று திருநெல்வேலிசில்லா சேரமாதேவியிலுள்ள சில கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. (Ins. 664, 665 and 666 of 1916). இவனைப்பற்றிய பிறசெய்திகளை அறிவிக்கக்கூடிய கருவிகள் இதுபோது கிடைக்கவில்லை.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் I :—இவன் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் தம்பி; விக்கிரமபாண்டியனுடைய இரண்டாம் புதல்வன்; கி. பி. 1216 முதல் கி. பி. 1238 முடிய மதுரையில் முடிமன்னனாகவீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்தவன்; பிற்காலத்தில் பாண்டிய ராச்சியத்தை நன்னிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருந்தகை. "பூமருவிய திருமடந்தை" என்று தொடங்கும் நீண்ட மெய்க்கீர்த்தி இவ்வேந்தற்கு உரியதாகும். இம்மெய்க்கீர்த்தியால் இம்மன்னன் காலத்துநிகழ்ச்சிகள்பலவற்றை நன்கறியலாம். இவ்வரசன் பட்டம் எய்திய கி. பி. 1216 ஆம் ஆண்டில் சோழமண்டலத்தில் மூன்றாம் இராசராசசோழன் அரியணையேறினான். இச்சோழமன்னன் தன் நாட்டைக் காத்தற்கேற்ற ஆற்றலும் ஆண்மையும் அற்றவனாகவிருந்தமையின் சோழமண்டலத்தைவென்று தன்வெற்றிப்புகழை யாண்டும் பரப்பவேண்டும் என்ற எண்ணம் சுந்தரபாண்டியனுக்கு உண்டாயிற்று. அன்றியும், தன் முன்னோர்கள் பாண்டிநாட்டை

அரசாளும் உரிமையை இராசராசசோழன்முன்னோர்களது பேருதவியினாற் பெற்றனர் என்ற செய்தியையும் இப்பாண்டியன் அறவே மறந்தொழிந்தனன். ஆகவே, கி. பி. 1219 ஆம் ஆண்டில் இவன் சோழமண்டலத்தின்மீது படையெடுத்துச்சென்று அதனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். இப்படையெழுச்சியில் தஞ்சையும் உறையூரும் பாண்டிநாட்டுவீரர்களால் கொளுத்தப்பட்டன; பல மாடமாளிகைகளும் கூடகோபுரங்களும் ஆடரங்குகளும் அழிக்கப் பெற்றன. மூன்றும் இராசராசசோழனும் ஓடிஒளித்தனன். வெற்றியெய்திய சுந்தரபாண்டியன் *ஆயிரத்தளிக்குச் சென்று சோழரது அபிடேகமண்டபத்தில் வீராபிடேகஞ்செய்துகொண்டு தில்லையம் பதிக்குச் சென்று பொன்னம்பலவாணரைத் தரிசித்து மகிழ்கூர்ந்தான்.

பின்னர், இப்பாண்டிவேந்தன் †பொன்னமராவதியில் தங்கியிருக்கும் நாட்களில் மூன்றும் இராசராசசோழன் தன் மனைவிமக்களோடு அங்குச்சென்று, தன் நாட்டை அளிக்குமாறு குறையிரந்து நிற்ப, இவனும் அருள்கூர்ந்து அங்ஙனமே சோழமண்டலத்தை இராசராசனுக்கு அளித்தனன். இதுபற்றியே இவ்வேந்தனும் 'சோணாடுவழங்கியருளிய சுந்தரபாண்டியன்' என்று கல்வெட்டுக்களிற் குறிக்கப்பெற்றுள்ளான். இது கி. பி. 1223 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் நிகழ்ந்திருத்தல்வேண்டும். இச் செய்திகளையெல்லாம்,

"பனிமலர்த் தாமரைத் திசைமுகன் படைத்த
மனுநெறி தழைப்ப மணிமுடி சூடிப்
பொன்னிசூழ் நாட்டிற் புலியாணை போயகலக்
கன்னிசூழ் நாட்டிற் கயலாணை கைவளர

---

* ஆயிரத்தளி என்பது நித்தவிநோதவளநாட்டுக் கிழார்க்கூற்றத்துள்ள அமராவதி என்னும் ஊர் என்று ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது. (Inscription No. 549 of 1926). தஞ்சைக்கு மேற்கேயுள்ள நியமமும் ஆயிரத்தளி எனப்படுகின்றது. (S. I I. Vol. II.)

† பொன்னமராவதி புதுக்கோட்டைநாட்டிலுள்ளது.

வெஞ்சின விவுளியும் வேழமும் பரப்பித்
தஞ்சையும் உறந்தையும் செந்தழல் கொளுத்திக்
காவியு நீலமும் நின்று கவினிழப்ப
வாவியு மாறு மணிநீர் நலனழித்துக்
கூடமு மாமதிலுங் கோபுரமு மாடரங்கும்
மாடமு மாளிகையும் மண்டபமும் பலவிடித்துத்
தொழுதுவந் தடையா நிருபர்தந் தோகையர்
அழுத கண்ணீ ராறு பரப்பிக்
கழுதைகொண் டுழுது கவடி வித்திச்
செம்பியனைச் சினமிரியப் பொருதுசுரம் புகவோட்டிப்
பைம்பொன் முடிபறித்துப் பாணருக்குக் கொடுத்தருளிப்
பாடருஞ் சிறப்பிற் பருதி வான்றோய்
ஆடகப் புரிசை ஆயிரத் தளியிற்
சோழ வளவன் அபிஷேக மண்டபத்து
வீராபி ஷேகஞ் செய்து புகழ்விரித்து
நாளும் பராசர் நாமத் தலைபிடுங்கி
மீளுந் தறுகண் மதயானை மேற்கொண்டு
நீராழி வைய முழுதும் பொதுவொழித்துக்
கூராழியுஞ் செய்ய தோளுமே கொண்டுபோய்
ஐயப்படாத வருமறைதே ரந்தணர்வாழ்
தெய்வப் புலியூர்த் திருவெல்லை யுட்புக்குப்
பொன்னம் பலம்பொலிய ஆடுவார் பூவையுடன்
மன்னுந் திருமேனி கண்டு மனங்களித்துக்
கோல மலர்மே லயனுங் குளிர்துழாய்
மாலு மறியா மலர்ச்சேவடி வணங்கி
வாங்குசிறை யன்னந் துயிலொழிய வண்டெழுப்பும்
பூங்கமல வாவிசூழ் பொன்னம ராவதியில்
ஒத்துலகந் தாங்கு முயர்மேருவைக் கொணர்ந்து
வைத்தனைய சோதி மணிமண்ட பத்திருந்து
சோலை மலிபழனச் சோணாடுந் தானிழந்த

மாலை முடியுந் தரவருக வென்றழைப்ப
மானநிலை குலைய வாழ்நகரிக் கப்புறத்துப்
போன வளவ னுரிமை யொடும்புகுந்து
பெற்ற புதல்வனைநின் பேரென்று முன்காட்டி
வெற்றி யரியணைக்கீழ் வீழ்ந்து தொழுதிரப்பத்
தானேடி முன்னிகழ்ந்த தன்மையெலாங் கையகலத்
தானேதகம் பண்ணித் தண்டார் முடியுடனே
விட்ட புகலிடந்தன் மாளிகைக் குத்திரிய
விட்டபடிக் கென்று மிதுபிடிபா டாகவெனப்
பொங்குதிரை ஞாலத்துப் பூபாலர் தோள்விளங்குஞ்
செங்கயல் கொண்டுன்றுந் திருமுகமும் பண்டிழந்த
சோளபதி யென்னு நாமமுந் தொன்னகரும்
மீள வழங்கி விடைகொடுத்து விட்டருளி''

என்னும் இவனது மெய்க்கீர்த்தியின் ஒரு பகுதியினால் நன்கு உணரலாம்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மூன்றும் இராசராசசோழன் சுந்தரபாண்டியனுக்குத் திறைகொடுக்க மறுத்தனன். எனவே, கி. பி. 1235-ஆம் ஆண்டில் சுந்தரபாண்டியன் சோழமண்டலத்தின் மீது மீண்டும் படையெடுத்துச்சென்று இராசராசனோடு போர் புரிந்து வெற்றியெய்தினான். இங்ஙனம் வெற்றிபெற்றவன் சோழர் களுக்குரிய *முடிகொண்டசோழபுரம் என்னும் சிறந்த நகரத்திற்

---

* முடிகொண்டசோழபுரம் என்பது தாராசுரம் ஸ்டேஷனுக்குத் தெற்கேயுள்ள பழையாறையையும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள விழையூர், பட்டீச்சுரம், திருச்சத்திமுற்றம், சோழமாளிகை, ஆரியப்படையூர், பம்பைப்படையூர், புதுப்படையூர், மணப்படையூர், திருமேற்றளி, சுந்தரப்பெருமாள் கோயில் ஆகிய ஊர்களையும் தன்னகத்து அடக்கிக்கொண்டு முற்காலத்தில் பெருநகரமாக விளங்கியது. இங்குச் சோழமன்னர்களது அரண்மனை நிலைபெற்றிருந்தஇடம் இப்போது சோழமாளிகை என்று தனியூராக இருக்கின்றது. (Inscription No. 271 of 1927)

குச்சென்று அங்கு வீராபிடேகம் செய்துகொண்டான். இவனுடைய ஆட்சியின் இருபதாம் ஆண்டிற் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் "ஸ்ரீகோமாறவர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் சோணாடுகொண்டு முடிகொண்டசோழபுரத்து வீராபிடேகம் பண்ணியருளிய ஸ்ரீசுந்தரபாண்டியதேவர்" என்று இவனைப் புகழ்ந்துகூறுகின்றன. இவனுடைய கல்வெட்டுக்கள் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி முதலான ஜில்லாக்களிலும் புதுக்கோட்டை இராச்சியத்திலும் காணப்படுதலால் இவை இவனது ஆட்சிக்குட்பட்டிருத்தல்வேண்டும் என்பது வெளியாகின்றது.

வடகொங்கு தென்கொங்கு இவ்விருநாட்டு வேந்தர்களும் தமக்குள் உண்டாகிய முரண்பாட்டைத் தீர்க்குமாறு சுந்தரபாண்டியனைவேண்ட, இவனும் அவர்கள் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிவைத்தனன். இம்முரண்பாட்டைப் பற்றிய வரலாறு தெரியவில்லை. (The Pandyan Kingdom page 146)

இனி, இவ்வரசனுடைய பட்டத்தரசி உலகமுழுதுடையாள் என்று வழங்கப்பெற்றனள் என்பதும், சோழன் உய்யநின்றுடுவானான குருகுலதரையன் இவனுக்கு அமைச்சனாக இருந்தனன் என்பதும், கண்டன் உதயஞ்செய்தான் காங்கேயன், திருக்கானப்பேருடையான் மழவச்சக்கரவர்த்தி ஆகியோர் இவனுடைய அரசியலதிகாரிகளாக இருந்தனர் என்பதும் பல கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுகின்றன. (Ins. No. 554 of 1922; Ins No. 75 of 1924; Ins. No 47 of 1924)

இவனுடைய அவைக்களப்புலவராக விளங்கியவர் காரானை விழுப்பரையர் என்பார். இஃது இராமநாதபுரம் சில்லா திருப்புத்தூர்த்தாலூகாவிலுள்ள பெருச்சிக்கோயிலில் வெட்டப்பெற்றுள்ள ஒரு கல்வெட்டாற் புலப்படுகின்றது. (Ins No. 75 of 1924).

இம்மன்னன் கி. பி. 1238-ல் இறந்தபிறகு பட்டம் எய்தியவன் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் என்பான்; இவன் சில திங்களே அரசாண்டிருத்தல்வேண்டும். இவன் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியற்கு என்னமுறையினன் என்பதையும் இவனைப்பற்றிய பிறசெய்திகளையும் இதுபோது அறிய இயலவில்லை.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் II:—இவன் கி. பி. 1238–ஆம் ஆண்டில் பட்டம்பெற்றவன்; இவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் போசளமன்னனாகிய வீரசோமேச்சுரன் நெருங்கிய உறவினால் பிணிக்கப்பெற்று இவனுக்கு நட்பினனாக இருந்தனன் என்பது பல கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றது. இவன் மெய்க்கீர்த்தி 'பூமலர்த்திருவும் பொருசயமடந்தையும்' என்று தொடங்குகின்றது. இஃது. இவன் வரலாற்றை உணர்த்தக்கூடியநிலையில் இல்லை. இவன் கி. பி 1253-வரையில் அரசாண்டான். இவன்காலத்துநிகழ்ச்சிகளை அறிவிக்கக்கூடிய கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை.

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் I:—இவ்வேந்தன் கி. பி. 1251–ஆம் ஆண்டில் முடிசூடியவன்; எடுப்பும் இணையுமற்ற பெருவீரன். இவனுடைய ஆளுகையில் பாண்டியராச்சியம் மிகச் சீரிய நிலையை எய்திற்று. இவனுடைய கல்வெட்டுக்கள் வடக்கேயுள்ள கிருஷ்ணை என்ற பேராறுவரையிலுள்ள பலநாடுகளிலும் காணப்படுகின்றன. எனவே, இவனது ஆட்சி நமது தமிழகத்திலும் அதற்கப்பாலுள்ள பிறநாடுகளிலும் பரவியிருந்திருத்தல்வேண்டும். இவன் மெய்க்கீர்த்தி 'பூமலர் வளர்திகழ் திருமகள்' என்று தொடங்குகின்றது. இது சுந்தரபாண்டியனது அரிய வீரச்செயல்களையும் இவன் வென்ற நாடுகளையும், செய்த திருப்பணிகளையும் நன்குவிளக்குகின்றது. இதன் துணைகொண்டு அவற்றை ஆராய்வாம்.

முதலில், சடையவர்மன் சேரநாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்றான்; சேரமன்னன் இவனை எதிர்த்துப் போர்புரியும் ஆற்றலின்றிப் புறங்காட்டியோடவே, மலைநாட்டைக் கைப்பற்றித் தன் ஆட்சிக்குள்ளாக்கினான்; பிறகு சோழமன்னனைவென்று தனக்கு ஆண்டுதோறும் திறைசெலுத்திவருமாறுசெய்தான்; இவன்காலத்திற் சோழமண்டலத்தில் அரசாண்டவன் மூன்றாம் இராசேந்திர சோழன் என்பான்; இவன் வலிகுன்றியவனாயிருந்தமையின் பாண்டியற்குத் திறைசெலுத்தும்நிலையையடைந்து சிறுமையுற்றான். இவ்விராசேந்திரசோழன்காலமுதற் சோழர்கள் மிகத்தாழ்வுற்றுக் குறுநிலமன்னர் ஆயினர்.

பின்னர், போசளர் இவ்வரசனுல் தாக்கப்பெற்றனர்; சோழ நாட்டிற் போசளர்க்குரிய நகரமாயிருந்த *கண்ணனூர்க்கொப்பம் முற்றுகையிடப்பெற்றது; பல போசளவீரர்கள் போரிற் கொல்லப்பட்டனர்; போசளத் தண்டநாயகனுகிய சிங்கணன் முதலாஞேரும் கொல்லப்பட்டனர். போசளரும் மூன்ரும் இராசராசசோழன் காலமுதல் தமக்குரியதாக வைத்திருந்த கண்ணனூர்க்கொப்பத்தை இழந்தார்கள். இந்நாட்களில் ஆட்சிபுரிந்த போசளமன்னன் வீரசோமேச்சுரன் என்பான். போசளரோடு நிகழ்த்திய இப்போரில் எண்ணிறந்த யானைகளையும் குதிரைகளையும் நிதிக்குவியல்களையும் சடையவர்மன் கைப்பற்றிக்கொண்டான்; பிறகு இலங்கையரசனை வென்று அவன்பால் யானைகளையும் பலவகை மணிகளையும் கப்பமாகப்பெற்ருன்.

அதன்பின்னர், இவ்வேந்தன் பல்லவமன்னனுகிய கோப்பெருஞ்சிங்கன் அனுப்பிய கப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவனது தலைநகராகிய †சேந்தமங்கலஞ்சென்று அதனை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றியதோடு அவனது யானை குதிரைகளையும் பிற செல்வங்களையும் கவர்ந்துகொண்டான்; பின்னர், அவற்றையெல்லாம் அவனுக்கே அளித்து அவனைத் தன் ஆணைக்கடங்கிநடக்கும் குறுநிலமன்னனுக்கித் திரும்பினன்.

பிறகு, இம்மன்னன் தில்லையம்பலத்துக்குச்சென்று முக்கட் பெருமானை வணங்கிக் கோயிலைப் பொன்வேய்ந்து அங்கு, துலாபாரதானம் செய்தனன்; பின்னர், திருவரங்கஞ்சென்று திருமாலையும் வணங்கிக் கோயிலையும் பொன்வேய்ந்து அங்கு முடிசூடிக்கொண்டு துலாபாரதானமுஞ் செய்தான். திருவரங்கத்தில் இவனுற் செய்யப்பட்ட திருப்பணிகளும், விடப்பட்ட நிபந்தங்களும் பலவாகும். கோயிலொழுகு என்ற வைணவநூலிலும் அச்செய்திகளைக் காணலாம்.

---

* கண்ணனூர்க்கொப்பம் என்பது திருச்சிராப்பள்ளிஜில்லாவில் உள்ளது.

† சேந்தமங்கலம் என்பது தென்னுர்க்காடுஜில்லாவில் திருவதிகைக்கு மேற்கே திருநாவலூர்க்கருகில் உள்ளது.

இங்ஙனம் தில்லையிலும் திருவரங்கத்திலுமுள்ள திருக்கோயில்களைப் பொன்வேய்ந்தமைபற்றி, இவன் 'கோயில் பொன்வேய்ந்த பெருமாள்' என்று வழங்கப்பெற்றனன். இவன் கோயில்பொன் வேய்ந்தபெருமாள் என்னும் பெயருடன் படிமங்கள் அமைப்பித்து அவற்றிற்குத் திங்கள்தோறும் தன் பிறந்தநாளாகிய மூலத்தன்று விழாக்கொண்டாடுமாறு ஏற்பாடுசெய்தான்.

இனி, இவ்வேந்தன் வாணர்களுடைய மகதநாட்டையும் கொங்கர்களுக்குரிய கொங்குநாட்டையும் தன்னடிப்படுத்தியமையும், தெலுங்கச்சோழனாகிய கண்டகோபாலனைப் போரிற்கொன்று அவனாட்சிக்குள்ளிருந்த காஞ்சிமாநகரையும் நெல்லூரையும் கைப்பற்றி நெல்லூரில் வீராபிடேகம்செய்துகொண்டமையும், பின்னர் அவன் தம்பியர் வந்து வணங்க அவர்கட்கு இராச்சியத்தை அளித்தமையும் இங்குக் குறித்தற்குரியனவாகும்.

இங்ஙனம் பலநாடுகளைவென்று தன்னடிப்படுத்தித் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி முடிமன்னனாகவிளங்கிய சுந்தரபாண்டியன் 'எம்மண்டலமுங் கொண்டருளிய சுந்தரபாண்டியதேவர் என்று வழங்கப்பெற்றனன் என்பது பல கல்வெட்டுக்களாற் புலப்படுகின்றது.

இவனுடைய வீரச்செயல்களையும் திருப்பணிகளையும் விளக்கும் பல செந்தமிழ்ப்பாக்களும் வடமொழிச் சுலோகங்களும் சிதம்பரம், திருவரங்கம், திருப்புட்குழி முதலான இடங்களிலுள்ள திருக்கோயில்களில் வரையப்பட்டுள்ளன. (செந்தமிழ்த்தொகுதி 4—பக்கங்கள் 491, 492, 514, 516; Epigraphia Indica Vol. 3. No. 2).

இவ்வேந்தன்காலத்தில் நிலவிய பிறபாண்டிமன்னர்கள் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் II, விக்கிரமபாண்டியன், சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் என்போர்;* இவர்கள் சுந்தரபாண்டியற்கு

* The Pandyan Kingdom P P. 172, 174 and 175.

என்னமுறையினர் என்பதும், நாட்டில் எப்பகுதியை எவ்விடத்தி லிருந்து ஆட்சிபுரிந்தனர் என்பதும் புலப்படவில்லை. இவர்களுள் வீரபாண்டியன் கல்வெட்டுக்கள் பாண்டிநாட்டிலும் புதுக்கோட்டை ராச்சியத்திலும் கோயம்புத்தூர் காஞ்சி முதலான இடங்களிலும் உள்ளன. இவன் ஈழம், கொங்கு முதலியவற்றை வென்றதையும் தில்லையம்பதியிற் பல்லவனான கோப்பெருஞ்சிங்கனிடத்தில் திறை பெற்றதையும் சோழமன்னனோடு போர்புரிந்ததையும் இவனுடைய கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. இப்போர்ச்செயல்கள் சடைய வர்மன் சுந்தரபாண்டியன்கல்வெட்டுக்களிலும் குறிக்கப்பட்டுள் ளன. எனவே, முடிமன்னனாகிய சுந்தரபாண்டியனுடைய ஆணையின் படி வீரபாண்டியன் படைத்தலைமைபூண்டு இப்போர்களை நிகழ்த்தி யிருத்தல்வேண்டும் என்று கொள்வதே பொருத்தமுடையது.

இனி, சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கி. பி. 1278 வரை ஆட்சிபுரிந்தனன் என்று ஒருசாராரும் கி. பி. 1270–க்குமேலும் ஆண்டிருத்தல்வேண்டும் என்று மற்றொருசாராரும் கூறுகின்ற னர். இதுகாறும் அரசாங்கத்தாரால் எடுக்கப்பெற்றுள்ள கல் வெட்டுக்களெல்லாம் அச்சிட்டுவெளியிடப்பட்டாலன்றி இது போன்ற ஐயங்களை நீக்குதல் எளிதன்று.

[தொடரும்.]

T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர், வாணாதுறைஹைஸ்கூல்,
கும்பகோணம்.

உ

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[ககூ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

115. 'அரசு வீற்றிருந் தாளவும், ஆய்மணிப்
புரசை யானையின் வீதியிற் போகவும்
விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்,
உரைசெய் தென்பல? ஊழ்வினை உன்னுவேன்.'

இ-ள். '(இராமபிரான் சிங்காதனத்தில்) இராசனாக வீற்றிருந்து அரசாட்சிசெய்யவும் யானைமீது வீதியிலே பவனிபோகவும் கொள்ளும் கோலங்களைக் கண்டு களித்தற்குப் பூர்வசென்மத்தில் புண்ணியஞ்செய்யாத பாவியேன், பலபடச்சொல்லிப் பயன் யாது? (அவ் இனிய காட்சிகளைக் காணக்கூடாமைபற்றி) என் பழவினையை நினை (ந்து வருந்து) கின்றேன்' (என்று சீதை சொன்னாள்.)

அரசுவீற்றிருத்தல், ஒருசொல்நீர்மையுடையதாய் அரசாட்சிமண்டபத்தில் சிங்காதனத்தில் கிரீடம் தரித்துச் செங்கோலேந்திவெண்கொற்றக்குடைசாமரமுதலிய அரசர்க்குரியசின்னங்களுடன் கொலுவிருத்தலை யுணர்த்தியது. ஆய் - தெரிந்தெடுத்த. மணி - யானை முதுகின் இருபக்கத்தும் தொங்கவிடும் மணி. அம் மணிகள், யானை வருவதன் அபாயக்குறியாக ஒலித்துச் சனங்களை எச்சரித்துச் சாக்கிரதைப்படுத்துவன:

'ஆனைவரும் பின்னே மணி ஓசைவரும் முன்னே;
கேடுவரும் பின்னே மதி கெட்டுவரும் முன்னே'

என்பது காண்க. புரசை - புரோசை - யானைக்கழுத்துக் கயிறு. விரசுதல் - கலத்தல்; பொருந்தல். ஊழ்வினை - பழவினை. 'ஆளவும் போகவும் விரசு கோலங்கள் காண' எனவும் 'பல உரைசெய்தென்' எனவும் இயைக்க. 'உரைசெய் தென்னையென்' பிரதிபேதம்.

116. 'தன்னை நோக்கி உலகம் தளர்தற்கும்,
அன்னை நோய்க்கும், பரதன் அங் காற்றுறும்
இன்னல் நோய்க்கும் அங் கேகுவ தன்றியே,
என்னை நோக்கிஇங் கெங்ஙனம் எய்துமோ?'

இ-ள். '(இராமபிரான்) தன்னை (க் காட்டிலிருந்து நாட்டுக்கு எப்போது வருவானென்று) எதிர்பார்த்துத் தன்னுடைய குடிகள் வருந்துதலுக்கும், தாய் துன்புறுதற்கும், பரதன் தவித்தலுக்கும் (விமோசனமாக,—வடக்குநோக்கி—) அயோத்திக்குச்செல்லுவ தல்லாமல், யான் ஒருத்தி துயருறுதலைக் கவனித்து (த்தெற்கு நோக்கி) இலங்கைக்கு எவ்வாறுவருவான்?' (என்று சீதை சொன்னாள்.)

உலகமென்றது இராமராச்சியத்தை. அது, ஆகுபெயராய் அந்த ராச்சியத்துக் குடிகளை உணர்த்தியது. ஆற்றுதல் - பொறுத் தல். இன்னல் - துன்பம். ஓ அசைநிலை.

சீதை, தன்னினும் எத்தனையோ அதிக உரிமையும் எவ் வளவோ நீண்டபழக்கமும் உடையார் பலர் இராமன்வருகையை எதிர்பார்த்திருக்கும் அயோத்திக்குச் செல்லாமல், அவன், தான் ஒருத்தியைப் பொருட்படுத்தி இலங்கைக்கு எவ்வாறுவரு வான்? என்றனளென்றவாறு.

117. 'எந்தை ஆய் முதலிய கிளைஞர் யார்க்கும்என்
வந்தனை விளம்புதி. கவியின் மன்னனைச்
"சுந்தரத் தோளனைத் தொடர்ந்து காத்துப்போய்
அந்தம்இல் நெடுநகர்க் கரச னாக்"கென்பாய்.'

இ-ள். 'என் தந்தை தாய் முதலிய என் சுற்றத்தாரெல்லாருக் கும் என் வணக்கத்தைச் சொல்லு. "இராமபிரானை (நீங்காது) தொடர்ந்து காத்துக்கொண்டுபோய் அயோத்தியில் அரசனாக முடி சூட்டிவைப்பாய்" என்று வானரராசனான சுக்கிரீவனுக்குச் சொல்வா யாக' (என்று சீதை சொன்னாள்).

எந்தை - எனது தந்தை (சனகன்). ஆய் - தாய். கிளைஞர் - சுற்றத்தார். கவி - குரங்கு. மன்னனை - மன்னனுக்கு: வேற் றுமைமயக்கம். சுந்தரத்தோளன் - அழகிய தோளுடையவ னான இராமன். அந்தம் இல் - முடிவு இல்லாத. நெடுநகர் - பெரிய அயோத்தியாநகரம். 'அயோத்தி'க்கு யுத்தஞ்செய்யத்தகாதது (பகைவரால் யுத்தஞ்செய்து வெல்லமுடியாதது) என்ற பொரு ளுண்மைகருதி அதனை 'அந்தமில் நெடுநகர்' என்றார்போலும். என் பாய் - என்று சொல்வாய். என்று சொல்வாய் என்பதைப் பிரித்துத்

தோளனே அரசனுக்கு என்று மன்னனுக்குச் சோல்வாய் என இயைத்துப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது.

மேற்கூறியவாறுகச் சீதை, தன்னை இறந்துவிடுவாளாகக் கருதி, இராமன் லக்குமணன் மாமியராகிய புக்ககத்தார்க்கும் தாய் தந்தை சுற்றத்தாரான பிறந்தகத்தார்க்கும் தன் நாயகனது தோழன் சுக்கிரீவனுக்குமாகத் தன்னோடு எவ்வகையாகவாயினும் சம்பந்தமுடையார் சகலருக்கும் தன் இறுதிச்செய்தியைத் தெரிவிக்கும்படி அநுமானுக்குச் சொல்லியவைகள் தனித்தனியாகவும் ஒருசேரவும் நோக்குதற்குரியன.

திரும்பவும் சீதை தேறுமாறு அநுமான் கூறுதல்.

[இவ்வாறு சீதை அதைரியமடைந்து நம்பிக்கையிழந்து துக்கம் பொங்கச்சொன்னதைக்கேட்ட அநுமான், முன், அவள் தேறுமாறு கூறியதேற்றல்முறை, இப்போதைக்கு ஏற்றமுறையன்றென்றெண்ணி, வேற்றுமுறையைக் கையாள்வானுய், அவள் வருந்திக் கூறியதனேடு பொருந்தக்கூறுவான்போன்று, உடன்பாட்டுச் சொற்களால் எதிர்மறைப்பொருள் புலப்பட, அவள் திரும்ப மாறுதலுருத தேறுதலடையும்படி கூறுதலுற்ருன்.]

118. ‘வீவாய் நீ இவண் மெய்யஃதே!
ஓய்வான் இன்னுயிர் உய்வானும்!
போய்வான் அந்நகர் புக்கன்றே,
வேய்வான் மௌலியும் மெய்யன்றே’!

இ-ள். ‘(நன்று நன்று) நீ, உண்மையாகவே இலங்கையிலே இறந்துபோவாயாம்! (உன்னைப் பிரிந்து) தளரும் இராமபிரான், (நீ செத்தபின்னும்) உயிர்பிழைத்திருப்பானும்! (பிழைத்திருந்து காட்டைவிட்டு நாட்டுக்குப்) போய் அயோத்திநகரினுள்ளே (ஊர் கோலமாகப்) பிரவேசித்துக் கிரீடம் சூடுதலும் செய்வானன்ருே! இவையெல்லாம், உண்மை (யாகநிகழ்வன) அல்லவா!’ (ஒருகாலும் நிகழாதன என்றபடி).

வீதல் - இறத்தல். ஓய்தல் - தளர்தல். உய்தல் - பிழைத்திருத்தல். வான் - மகிமை. வேய்தல் - சூடுதல். மௌலி - கிரீடம். ‘நீ இவண் மெய்யே வீவாயாம்! ஓய்வான் (இராமன்) உய்வானும்!

அவன் (காட்டைவிட்டுப்) போய் அ(ந்த) வான் நகர் புக்கு மௌலி வேய்வானன்றோ! (இவை) மெய்யன்றோ!' என்று கூட்டுக. இரண்டாம் அடியீற்றிலுள்ள 'ஆம்', பக்கத்துள்ள 'உய்வான்' என்பதனோடன்றித் தூரத்துள்ள 'வீவாய்' என்பதனோடும் பொருந்தநின்றது. இப்பாட்டுச் சந்தர்ப்பத்துக்குத்தக்க சந்தமுடையதாயிருத்தல் காண்க.

119 'கைத்தோ டும்சிறை கற்போயை
வைத்தோன் இன்னுயிர் வாழ்வானும்!
பொய்த்தே வில்லிகள் போவாராம்
இத்தோ டொப்ப தியாதுண்டே!'

இ-ள். '(தன்னுள்ளே - சிறையினுள்ளே - அகப்பட்டவர் யாரும்) வெறுத்து (நீங்கி) ஓடிப்போகும் (படி எண்ணும்) சிறையிலே உன்னை வைத்த இராவணன் (கொல்லப்படாமல்) பிழைத்திருப்பானும்! (அவனைக் கொல்லாமல்) இராமலக்குமணர்கள் (தமக்குரிய க்ஷத்திரியதருமம்) பொய்த்துப்போவார்களாம்! இதை யொப்பது, யாதிருக்கின்றது!' (எதுவுமில்லையென்றபடி).

கைத்தல் - வெறுத்தல். சிறை - சிறையில்: ஏழன்தொகை. கற்போயை - கற்புடையவளான உன்னை: வாலிவதைப்படலத்தில் இலக்குமணன் வாலியைநோக்கி 'முறையிலோயை' என்றதை ஒத்தது. இரண்டும் இரண்டாம்வேற்றுமையில்வந்த முன்னிலையொருமைக் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்கள்.

[உன்னைத் துன்புறுத்திய இராவணாதி யிராக்கதரைக் கொல்லாத வில்லோடு இராமலக்குமணர், அயோத்திக்குச் செல்வாரோ! சுக்கிரீவமகாராசன் முதலான நாங்கள் துன்பக்கடலில் ஆழ்ந்து மாய்ந்துபோகாமல், எங்களை இன்பக்கரையேற்றி யிரட்சித்த இராமபிரானுக்கு யாங்கள் உன்னை மீட்டுக்கொடேமேல், எங்களினும் கடைப்பட்டார் யாரேனு முளராவரோ! முன்னமே, இராக்கதரெல்லவரையும்கொல்லுவதாக மகரிஷிகளுக்குவாக்களித்திருக்கிற இராமபிரான், அந்த அரக்கர்கள் உன்நிலை இந்நிலையாம்படி செய்தபின் அவர்களைக்கொல்லாமல் அயோத்திக்குச்செல்வானோ! அவன் உன்பொருட்டு அரக்கரை அழிப்பதனால், தேவர்பகைவரை மாய்த்தலும் தேவரைக் காத்தலுமாகிய துட்டநிக்கிரக சிட்டபரி

பாலனஞ்செய்து தருமத்தைத் தாபித்தானென்னும் சற்கீர்த்தியை அடைவாய். நீ, சிறிதுபொழுது சிறையிலிருந்து வருந்தலால், நல்லாரெல்லாரும் நிலையாகத் துன்பம்நீங்கும் பரமதருமத்தைச் செய்தாயாவாய்.

இராக்கதருக்குப் பயந்து, இப்போது ஒளித்துவாழும் தேவர்கள், அந்த இராக்கதருடைய இரத்தவெள்ளத்திலே பேய்கள் குளித்தலைக்கண்டு, அச்சமற்று வெளிப்பட்டுக் களிப்புற்றுவாழ்தலைக் காண்பாய். உகாந்தகாலத்துப் பேரிடிபோன்ற இராமபாணங்களால் இறந்த இராக்கதரது இரத்தக்கடல் பெருக்கெடுத்து ஏழுகடல்களோடு கலக்க, எட்டுக்கடல்களும் ஒரே இரத்தக்கடலாய் அலையெறிவதைக் காண்பாய். கணவரையிழந்த இராக்கதச் சூலிகள் கருவுற்றபெருவயிற்றிலறைந்துகொண்டு களைந்தெறிந்த தாலிகள், வாலியும் கடப்பரிய பெரிய மலைகளாகக்குவிதலைக் காண்பாய். புண்ணியகாலத்திலே, உவர்நீர்க்கடலில்முழுகியவர்கள் உவர்நீங்க நன்னீராற்றிற் குளித்தல்போல, போர்க்காலத்தில் இராக்கதரது இரத்தநீர்க்கடலில் முழுகிய பேய்கள் இரத்தக்கறைநீங்க இராட்சசிகளின் கண்ணீராற்றிற் குளிப்பதைக் காண்பாய். இலங்கையிலே அரம்பையர் ஆடும் அரங்குகளிற் குரங்குகள் குதிப்பதைக் காண்பாய்.

இலங்கைநடுவே சிறையிருக்கும் உனது கற்புத்தீ, இராமபாணக்காற்றினல் வளர்ந்துபரந்திடச் சுற்றியுள்ள கரிய இராக்கதக் கூட்டமாகிய கரித்திரள் கனன்று எரிய, அந்த இலங்கையாகிய பொன் இளகி உருகுவதைக் காண்பாய். இராவணன் தலைகள் இராமபாணங்களால் தறியுண்டு தரையில் விழ, அவன் உன்னைக் காமித்து நோக்கிய கண்களை, அந்தத் தலைகள்மேலே தாவியிருந்து காக்கைகள் மூக்கினுற் கௌவியுண்பதைக் காண்குவாய். நீ, நீண்ட ஒருமாசகாலம் பொறுத்திருக்கவேண்டியதில்லை. நான் விரைந்து திரும்பிப்போய் இராமபிரானைக்காண்பதுதான் தாமதம். உடனே, இங்கு வந்துவிடுவான். உயிர்போய்விடவில்லை, இருக்கிறது என்று சொல்லத்தக்க அளவே சீவித்திருக்கின்றான். அவன் உன்னைத் தேடித்திரிந்த திசைகளெங்கும், விரகத்தீயால்வெதும்பும் அவன் திருமேனிவெப்பத்தால் தீந்துபோகாத தளிரோ இலையோ பூவோ பிஞ்சோ காயோ கனியோ செடியோ கொடியோ மரமோ வனமோ யாதும் இல்லை. இப்படிப்பட்டநிலையிலிருப்பவன் எப்படித் தாமதிப்பான்.

இராமலக்ஷ்மணரும் சுக்கிரீவாதியரும் நீ சேமமாயிருப்பதைக் கேட்ட சந்தோஷத்தை அனுபவித்தற்குக்கூடத் தங்கியிராமல், வானரசேனையுடன் புறப்பட்டுக் கடல் தூர்த்துத் திடராக்கி இங்கு வந்து, இலங்கைமதிலை வளைந்துவிடுவார்கள். அப்போது, வானர சேனை ஆர்ப்பரிக்கும் ஆரவாரத்தைக் காதுகுளிரக் கேட்பாய். அந் தச் சேனைமத்தியிலே, கருடாரூடனான திருமாலேபோல, என் தோள்மேல் வீற்றிருக்கும் இராமபிரானையும், உதயகிரிமீது தோன் றும் பாலசூரியன்போல அங்கதன்தோள்மேல்விளங்கும் இலக்கு மணப்பெருமாளையும் கண்குளிரக் காண்பாய். சிறையிருக்கும் துன்பமும் மீட்சியுண்டோவென்னும் ஐயமும் நாயகனைப்பிரிந்த தனிமையும் நீங்குவாய்.]

120 ‘குராவருங் குழலி,நிற் குறித்த நாளினே,
விராவரு நெடுஞ்சிறை மீட்கி லானெனில்,
பராவரும் பழியொடும் பாவம் பற்றுதற்
கிராவணன் அவன்;இவன் இராமன்’ என்றனன்.

இ-ள். ‘(வளர்த்துரைப்பானேன்; முடிவாகச் சுருக்கிச்சொல் கிறேன்: கேள். நீ முடிவெல்லையாகக்) குறித்த ஒருமாசகாலத்துக் குள்ளே, (தர்மவானான இராமபிரான்) உன்னைச் சிறைமீட்காமற் போவானானால், (அ தர் ம வா னா ய்) இராவணனாவான். (அப்படி அதர்மவானான இராமனைநோக்க, இப்போது அதர்மவானா யுள்ள) இராவணன் (தர்மவானாய் அதர்மவானாகாத) இராமனாவான்’ என்றான். (சீதையை இராவணன் சிறைப்படுத்தியதினும் இராமன் சிறைமீட்காமை தீயதாமென்றபடி).

குராவருங்குழல் - குரவமலர்மாலை அணிந்த கூந்தல். குரா மரத்தைக்குறிக்கும் ‘குரா,’ குராமரத்தின் மலருக்கு ஆகுபெயராக, அது மா லை க் கு ஆகுபெயராய்நின்றது. ‘வரும்,’ எதுகையில் நிற்றல்பற்றி ‘அணியும்’ என்னும் பொருள் குறித்தது. ‘குராவரும்’ என்பதற்குக் ‘குராமலர்கள் வாசனை வீசுகிற’ என்றும் பொருள் கூறுவர். சீதை இ ரா வ ண னா ற் கவரப்படுமுன் குராமலரணிந் திருந்தாளென்பது கொண்டு ‘குராவரும்குழலி’ என்றான். மூன்றும் அடி முற்றுமோனை. ‘குழலியிக்குறித்த’ பாடபேதம். ‘இராவணன் அல்லனே’ என்ற பாடத்துக்கு, இராமன் உன்னைச் சிறைமீட்கா னெனில், (அவனைப்) பழியும் பாவமும் (பற்றும்; அப்படிப்) பற்று

தற்கு (அவன்) இராவணன் அல்லனே (ஆதலால், அவன் உன்னைச் சிறைமீட்கவேசெய்வான், ஒருகாலும் மீட்காதொழியான்) என்று பொருள்கொள்க.

அநுமான் இராமனிடம்கூறும்படி சீதை கூறிய அடையாளநிகழ்ச்சிகள்.

[இவ்வாறு அனுமான் கூறியதைக்கேட்ட சீதை, சந்தேகம் தெளிந்து, சந்தோஷமடைந்து, இனி இவன் திரும்புதல் நன்றென் றெண்ணி, அவனை நோக்கி 'யான் கூறும் நிகழ்ச்சிகளை நீ என்னைக் கண்டுபேசியதற்கு அடையாளமாக எம்பெருமானிடம் கூறுவாய்' என்று அவைகளைக் கூறுகின்றாள்.

(ஏகாந்தத்தில் நிகழ்ந்த காகாசுரவிருத்தாந்தம்)

'நாங்கள் (சீதாராமர்) சித்திரகூடபருவதத்திலிருந்தபோது, இந்திரன்மகன் சயந்தன் காகமாகவந்து என்மார்பைக் கொத்த, எம்பெருமான் ஒரு புல்லைப் பிடுங்கி அம்பாக அமைத்து மந்தகதி யாகச் சென்று தாக்கும்படி ஏவ, அதனால் தொடரப்பட்ட அந்தக் காகம் பிரமன் பரமன் முதலிய தேவதேவர்களிடம் சென்று அபய மிட, அவரெல்லாரும் அடைக்கலமளித்தற்கஞ்சி மறுக்க, வேறு கதி யேதுமில்லையென்று மீண்டுவந்து எம்பிரானைச் சரணடைய, இரங்கி "அந்தப் புல்லாயுதம் உன் உயிரோடுபோகாமல் ஒரு கண் ணோடுபோக: நீ வடிவுகொண்ட காக்கை வருக்கம் இன்று முதல் இருகண்களுக்கும் ஒரு கண்மணியே உடையதாகுக." என்றருளி னான்.'

(இராமன் சீதை கைக்கிளிக்குக் கைகேயிபேரிடச்சொன்னது)

'நாங்கள் அயோத்தியில்வாழ்ந்தகாலத்திலே, "என் அருமைக் கிளிக்கு யார்பெயரிடல்வேண்டும்" என்று யான்கேட்டபோது, "என் அன்னை கைகேயிபேரிடுதி" என்றான்.'

என்று சீதை கூறி, இவ் அடையாளமொழிகள் போதுமென் றெண்ணித் தான் இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்டு இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, வழியிலே மற்ற அணிகளைக் கழற்றி

யெறிந்தபோது இது ஒன்றுமட்டுமிருக்கட்டும்; ஒருசமயத்தில் உதவுமென்று சேலையில் முடித்துவைத்திருந்ததை அவிழ்த்து வெளியே எடுத்தபோது, அதன் பேரொளியால் இரவு பகல்போலாயிற்று: சூரியகாந்தக் கற்கள் தீயுமிழ்ந்தன; தாமரைகள் மலர்ந்தன; * சக்கரவாக ஆண் பெண்கள் கூடின; இராக்கதர், இஃது என்னே! ஆச்சரியம்! இரவிலே இரவி உதயமாயினன்! அப்படி உதயமானது கிடக்க; எப்படி அவன், இராவணனுக்கஞ்சி எப்போதும் இலங்கைக்குத் தெற்கேனும் வடக்கேனும் விலகிப்போகுதல்போலப் போகாமல், இன்று அஞ்சாமல் இலங்கைமத்தியிலே வந்தான்! இராவணனினும் வலியவனெவனையோ துணையாகக்கொண்டிருக்கிருனேவென்று ஐயமும் அச்சமுங் கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு பகல்நிகழ்ச்சிகள் இரவில்நிகழ்தற்குக் காரணமான அந்த அணியைச் சீதை அநுமான்கையிற் கொடுத்து 'என் சிரசிலே சூடப்பெற்ற இந்தச் சூடாமணியை எம்பெருமான் திருவடிகளிற் சேர்ப்பாய்'† என்றுகூறிச் 'சேமமாய்ச் செல்வாயாக' என்று ஆசியுடன் விடைவழங்கினள். அவன் அதனைத் தன் வஸ்திரத்தில் பத்திரமாக முடித்துவைத்துக்கொண்டு வணங்கி அகன்றான்.]

சூளாமணிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

---

* இப்பறவைகள் இரவிலே பிரிந்து பகலிலே கூடுமென்பர்.

† கையிற்கொடுப்பாயென்பது கருத்து.

௨

சகரமுதன்மொழி வரலாறு.

நம் தமிழ்மொழியிலக்கணங்களிலே மொழிக்குமுதலில்வரும் எழுத்துக்கள் இன்னவென ஆசிரியர்கள் விதந்துகூறியுள்ளார்கள். இலக்கணநூல்களில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறுகாலங்களில் ஆக்கப்பட்டதாகலின், மொழிக்குமுதலில்வரும் எழுத்துக்களைப் பற்றி இலக்கணவாசிரியர்களுக்குள்ளே கொள்கைவேறுபாடு இருந்துவருகிறது. இலக்கியம் கண்டதற்கே இலக்கணம் விதிகள் இயம்புகின்றமையால், இலக்கணம் கூறுகின்ற விதிகளெல்லாம், அவ்விலக்கணம்வழங்கியகாலத்தே வழக்கிலிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வழக்குக்கள் வீழ்ந்தபின்னர், இயற்றப்படும் இலக்கணநூல்களில் அவ்விதிகள் கூறப்படாதிருத்தலும், புதியவிதிகள் கூறப்படுதலும் இயற்கையேயாம்.

ஒவ்வொருகாலத்தே தமிழ்மொழிக்கு முதலாகவந்த எழுத்துக்களை ஆராய்வது மொழிநூலாசிரியர் கடமையாகும். அது அவர்களுக்குப் பெரும்பயனையளிப்பதுமாகும். பொதுவாக மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துக்களை யாராய்தலானே, தமிழில் வழங்கும் சொற்களைத் தனித்தமிழ்ச்சொல்லென்றும், வடசொல்லென்றும், திசைச்சொல்லென்றும், வகைப்படுத்தியறிந்துகொள்ள இயலும். இக்கட்டுரையில் சகரமுதன்மொழிகளைமட்டும் எடுத்துச் சுருக்கமாக ஆராய்வோம்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஈராயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் சகரத்தை மொழிக்கு முதலாகாது என்று விதந்து விலக்கியிருக்கிறார். தொல்காப்பியத்திற்குப் பன்னூற்றாண்டுகட்குப் பின் நன்னூல் என்னும் இலக்கணத்தை இயற்றிய பவணந்திமுனிவரோ, சகரத்தை மொழிக்குமுதலாகும் எழுத்துக்களுள் ஒன்றாகவைத்துக் கூறியிருக்கிறார். தொல்காப்பியர்க்கும் பவணந்தியார்க்கும் இது சம்பந்தமாகக் கொள்கைவேறுபாடிருப்பினும், தற்பொழுது கிடைத்திருக்கும் இலக்கியநூல்களிலெல்லாம், அருகியோ பெருகியோ சகரமுதன்மொழிகள் பயின்றிருக்கக் காண்கிறோம். தொல்காப்பியத்திற்கு மாறுபட்ட இவ்வழக்கு

4.

சங்க இலக்கியங்களிலும் காணப்படுதலால், தொல்காப்பியர் சங்கப்புலவர் பலருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவராயிருத்தல்கூடும். இதனால் மொழிக்குமுதலாகாது என்ற சகரமுதன்மொழிகளைத் தன்னகத்தேகொண்ட சங்கச்செய்யுட்கள், தொல்காப்பியவிதிகள் வழக்குவீழ்ந்த பிற்காலத்தே யாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிப்பதும் இழுக்காகாது. தொல்காப்பியர்காலத்தே, தமிழ்மொழியிலேயே வழக்கிலில்லாத சகரமுதன்மொழிகள் பிற்கால இலக்கியங்களிலே புகுந்திருக்குமாயின் அச் சகரமுதற்சொற்கள் எம்மொழியிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும்? பிறமொழிகளிலிருந்து வந்திருப்பின் அம்மொழிகளில் அச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்குகின்றன என்று பார்ப்போம்.

நிகண்டுகளையும் தற்காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட அகராதிநூல்களையும் உற்றுநோக்குவார் சிலர், சகரமுதற்சொற்கள் பல தனித்தமிழ்ச்சொற்களேயென்று எண்ணுவர். ஏனெனில் அவ்வளவு எண்ணிக்கையையுடைய சகரமுதற்சொற்கள் உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் காணப்படுகின்றன. நீண்டகாலமாக அச்சொற்கள் உடயோகத்திலிருத்தலால், தனித்தமிழ்ச்சொற்களேயென்று அவைகள் பலரை மயங்கவும் செய்யும். சகரமுதற்சொற்கள் யாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சோதித்தால் இக்கட்டுரை மிகவும் விரியுமாதலின், சங்க இலக்கியத்தே வழங்கும் சில சகரமுதற்சொற்களைமட்டும் எடுத்துச் சோதிப்போம். அவைகள் யாவும் பிறபாஷைச்சொற்களாயிருப்பின், பிற்காலஇலக்கியங்களிலே புகுந்த சொற்கள் யாவும் வடசொல்லாகவோ திசைச்சொல்லாகவோ இருத்தல்வேண்டுமென்பது கூறாமலே போதரும்.

நமக்குக்கிடைத்த சங்கநூல்களுள், மிகப்பழையதாகக்கருதப்படும் பரிபாடலிலுள்ள நான்கு சகரமுதற்சொற்களின் வரலாற்றை முதலில் ஆராய்வோம். அச்சொற்கள் சண்பகம், சமம், சமழ்ப்பு, சலம் முதலியவைகளாகும். அவை பின்வரும் அடிகளில்வருவதைக் காண்க.

(1) "மல்லிகை மௌவன் மணங்கமழ் சண்பகம்" (பரி. 12, 79.)
(2) "ஒளிறுவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த" (பரி. 22, 1.)
(3) "தந்தகள்வன் சமழ்ப்புமுகங் காண்மின்" (பரி. 20, 36.)
(4) "சலம்புரி தண்டேந்தி னவை" (பரி. 15, 58.)

இவற்றுள், 'சண்பகம்' என்ற சொல் சம்பகம் (Champakam) என்ற வடசொல்லின் சிதைவு என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. இதே பொருளில் வடமொழியில் பில்ஹணன் இயற்றியசோரபஞ்சக நூலில் இச்சொல் ஒரு பூவையே குறிக்கின்றது. "சமம்" என்ற சொல்லும் போர் என்ற பொருள் தருதலால் வடமொழியென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். "சமழ்ப்பு" என்பதற்கு "வெட்கம்" என்ற பொருளே இச்சந்தர்ப்பத்தேகொள்ளல்தகும். "அப்பொழுது அடைந்த கள்வனது தாழ்ந்த (இழிந்த) முகத்தைப் பார்மின்" என்பது மேலேகூறிய அடியின்பொருள். இழிவினால் கள்வன்முகத்தில்வெட்கக்குறி தோன்றியிருக்குமாதலின், "சமழ்ப்பு" என்றதற்குத் தமிழ் லெக்ஸிகனில் "வெட்கம்" என்று பொருள் கொடுத்ததும் மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். 'சமழ்மை' யென்ற சொல் இழிவு, பழி, தாழ்மை என்ற பொருளில் வருதலையுங் காண்க. "சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்" (நாலடி. 72.)

இதேபொருளில் ஆரியமொழியிலும் [1]'க்ஷமா' 'க்ஷமாவதி' என்ற சொற்கள் வழங்குகின்றன. வாமான் சிவராம் ஆப்டி என்பவர் வெளியிட்ட வடமொழியகராதியில் 'க்ஷமா' என்ற சொல்லுக்கு இப்பொருளே ஆங்கிலத்திற் காணலாம். 'சலம்' என்பதும் வடமொழிச்சொல்லே யென்பது யாவர்க்கும் உடன்பாடு. இச்சொல் திருக்குறளிலும் இப்பொருளிலே வழங்குவதைப்பல்லோர் அறிவர்.

இனிப் பிறசங்க நூல்களில் ஒன்றாகிய பெரும்பாணாற்றுப்படையிற் 'பஞ்சாய்க்கோரை பல்லிற்சவட்டி' (217) என்பதில் "சவட்டுதல்" என்ற சொல், மெல்லுதல் என்ற பொருளில் வந்துளது. இந்நூலுக்கு உரைகூறிய நச்சினார்க்கினியர், இங்கே இச்சொல்லுக்கு 'மென்று' எனப்பொருள்கொண்டார். இதேபொருளில் ஆரியமொழியிலும் சர்வ (charva), சர்வண (charvan) சர்வணம் (charvanam) என்று ஒரேபகுதியினடியாகப் பிறந்த சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பதங்களுக்கு [2]'சவைத்தல், மெல்லுதல்' என்ற பொருளே மேற்கூறிய வடமொழியகராதியிலேயே காண்க. எனவே இச்சொல்லும் வடமொழியாயிற்று.

---

[1] க்ஷமா = Submissive, pardonable, fit to be forgiven என்ற பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.

[2] chewing என்று பொருள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

'சண்பு' என்றமற்றொருசொல் மதுரைக்காஞ்சியில் ஒருவகைப் புல் (கோரைப்புல்) என்ற பொருளில் வந்துளது.

"களிறுமாய் செருந்தியொடு சண்பமன் றூர்தர" (172.)

என்னுமிடத்து, 'சண்பு' என்பதற்குச் சண்பங்கோரையென நச்சினார்க்கினியர் பொருளெழுதியுள்ளார். அது யானை விரும்பியுண்ணும் ஒருவகைப் புல்லாகும். இதை வடமொழியில் 'சஷ்பம்' என்ற பொருளால் வழங்குகின்றனர். அதனால் இதுவும் வடமொழிச்சிதைவாகும். இவையன்றி, [1] சதுக்கம், [2] சந்தி, [3] சமம் முதலியவைகளெல்லாம் வடமொழிச்சொற்களென்பதை யாரும் மறுத்துக்கூறார்.

"சங்கிலி நுண்டொடர்" (சிலப். 6, 99.)

என்ற அடியில் வந்த 'சங்கிலி' எனும் சொல் 'ஸ்ருங்கலா' என்ற வடசொல்லின் சிதைவாகும். இதுவன்றி, சமன் சலம் என்ற சொற்கள் முறையே,

"சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்" (குறள். 118.)
"சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல்" (குறள். 660.)
"சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்" (குறள். 956.)

என்ற குறளடிகளிலே காணப்படுகின்றன. இவை இரண்டும் வடசொற்களேயென்பதும் யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததாகும். இங்கே சகரமுதற்சொற்கள் தொகைநூல்களிற் காணப்பட்டதுபோலச் சிதையாமல், வடமொழியிலுள்ளவாறே குறளில் முதற்சொற்களாக வமைந்திருத்தலின், திருவள்ளுவர் சங்கத்தார்க்குக் காலத்தாற் பிற்பட்டவராயிருத்தல்கூடுமோ என ஊகிக்கச்செய்யும். அது ஆழ்ந்து சிந்திக்கற்பாலது.

பழைய சங்கஇலக்கியங்களைப்போலவே தேவாரம் மணிமேகலை சிந்தாமணி முதலிய நூல்களிற் பல சகரமுதன்மொழிகள் காணப்படுகின்றன. விரியுமென்றஞ்சி அவைகளை யெடுத்துக்காட்டாது விடுகின்றேன். மேலும் பழைய இலக்கிய வழக்கிலேயுள்ள சகரமுதன்மொழிகளே வடமொழியினின்றும் வந்தவைகளாதலின், பிற்கால இலக்கியவழக்கிலே வந்த சகரமுதற்சொற்கள் பிறமொழிச்சொற்களேயாகவேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கு

---

[1] திருமுருகாற்றுப்படை. 225. [2] திருமுரு. 225 [3] திருமுரு. 99.

மாகையால், பிற்கால இலக்கியங்களிலிருந்து சான்றுகள் காட்டின் அது மிகைபடக்கூறலாகும்.

இதுகாறும் காட்டியவாற்ருல் நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முடிவுகள் யாவையெனின்:—

(1) தொல்காப்பியர்காலத்தே சகரமுதற்சொற்கள் தமிழில் வழங்கவில்லை.

(2) சங்கஇலக்கியங்களிற் காணப்படும் சகரமுதற்சொற்களெல்லாம் வடமொழிச்சிதைவுகளாகும்.

(3) பிற்கால இலக்கியங்களிலே சிதைக்காமல் பிறமொழியிலுள்ளபடியே சகரமுதற்சொற்கள் உபயோகிக்கப்படலாயின.

(4) மொழிக்கு முதலாகாத ரகர, லகர முதற்சொற்களை இலக்கியத்தில் வழங்கும்போது அ, இ, உ என்ற எழுத்துக்களில் ஏதாயினும் ஒன்றை முதலிற் சேர்க்கிறேம். இவ்வாறு சகரமுதன் மொழிகளை, முதலிற் பிற எழுத்து ஒன்றையும் சேர்க்காது, சங்கப் புலவர்கள் வழங்குகின்றமையின், அவர்களும் அவர்களியற்றிய நூல்களும், தொல்காப்பியர்க்கும் தொல்காப்பியத்துக்கும், காலத்தால் மிகமிகப் பிற்பட்டிருக்கலாமென ஊகிக்கலாம்.

(5) தமிழ்மொழியிலுள்ள சகரமுதற்சொற்கள், வடசொல்லாகவோ திசைச்சொல்லாகவோ இருத்தல்வேண்டும்.

(6) சகரமுதற்சொற்களில் ஒன்றும் தனித்தமிழ்ச்சொல்லாக (தூய தமிழ்ச்சொல்லாக) இருத்தலியலாது.

என்பனவாம்.

ஆர். நரசிம்ஹன், B.A. (Hons.)
தலைமைத்தமிழாசிரியர்,
நாஷனல் ஹைஸ்கூல்,
ரிஷிவேலி P. O.
சித்தூர்ஜில்லா.

சீமாறன்பரசக்கரகோலாகலபாண்டியன்.

பாண்டியர்வரலாறு எழுதிவரும் திருவாளர் T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தாரவர்கள் செந்தமிழ் 32–ஆம் தொகுதியின் 323–ஆம் பக்கத்தில்,

"இவன் (சீமாறன்) குன்னூர், சிங்களம், விழிஞம் ஆகிய இடங்களிற் போர்நிகழ்த்தி வாகைசூடியதோடு, குடமூக்கில் வந்தெதிர்த்த கங்கர், பல்லவர், சோழர், கலிங்கர், மாகதர் முதலான அரசர்களை வென்று ஆற்றலொடு விளங்கினான் என்று சின்னமனூர்ச்செப்பேடுகள் கூறுகின்றன.

இங்குக் குறித்துள்ள இடங்களில் விழிஞம் என்பது திருவநந்தபுரத்துக்குத்தெற்கே பத்துமைல்தூரத்தில் மேலைக்கடற்கரையில் உள்ளதோர் துறைமுகம் ஆகும். (Vide S. I. Inscriptions Vol III page 13). ஆகவே விழிஞத்துப்போரில் இவ்வேந்தன் சேரனை வென்றிருத்தல்வேண்டும். இவனால் வென்று அடக்கப்பெற்ற சேரமன்னன் யாவன்? என்பது தற்காலத்திற் புலப்படவில்லை.

குன்னூரில் யாரோடு இவன் போர்புரிந்தான் என்பதும் தெரியவில்லை."

என்று எழுதுகிறார்.

என்னுடைய ஆராய்ச்சியிற் கண்டவற்றை இவருக்குப் பயன்படும் எனக் கருதி ஈண்டுத் தருகிறேன்.

சீமாறன் என்பவன் கி. பி. 830 முதல் கி. பி. 862 வரை அரசாண்டவன்.

அக்காலத்திற் சேரநாட்டிற் பேரரசனாகி ஆட்சிபுரிந்தவன் தாணுரவி என்பான். இவன் கி. பி. 820 முதல் கி. பி. 870 வரை அரசாண்டவன்.

சேரநாட்டில் "ஆதன்" பரம்பரையினரும், "குட்டுவன்" பரம்பரையினரும், "இரும்பொறை" பரம்பரையினரும், "பெருமாள்"

பரம்பரையினரும், "இரவி" பரம்பரையினரும் அரசாண்டிருக்கிறார்கள்.

சேரமான்பெருமாள் கி. பி. 712-ல் கைலைக்குச்சென்றபிறகு, சேரநாடு பலபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, சேரவம்சத்தினர்களால் ஆளப்பட்டுவந்தது. வஞ்சியில் பேரரசும் மற்ற இடங்களாகிய கோழிக்கூடு (Calicut), கொல்லம் (Quilon), பத்மநாபபுரம் (Travancore), நீலம்பூர், பாலக்காடு முதலிய இடங்களிற் சிற்றரசுகளும் நிலைபெற்றன.

கி. பி. 825-ல் சேரநாட்டுப் பேரரசனாகிய தாணுரவி என்பவன், இப்போதிருக்கும் புதிய கொல்லத்தையும் அங்கே ஒரு கிறித்தவக் கோவிலையும் கட்டின பாரசீகவர்த்தகனாகிய மருவன் சாபரிஸ்ஸோவுக்கு, கொல்லத்தைத் தானமாகக்கொடுத்ததுடன், கிறித்தவர்களுக்குள் ஏற்படும் வழக்குகளை அவர்களே தீர்த்துக்கொள்ளுகிறதென்றும் எழுதி மூன்று செப்பேடுகள் கொடுத்திருக்கிறான்.

அச்செப்பேடுகளின் நகல் 28—1—34-ல் வெளிவந்த Illustrated Times of India என்னும் பத்திரிகையில் உள்ளது.

அச்செப்பேட்டுப் பிரதிகளே எனக்குச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சேரமான்பெருமாணாயனார் மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்களுடைய காலங்களை நிர்ணயிக்க ஆதாரமாயிருந்தன.

சேரநாட்டில் "பெருமாள்"பரம்பரை கி. பி. 785 வரை நடைபெற்றது. அதற்கப்புறம் "இரவி"வம்சம் தொடங்கியது.

மேலேசொன்ன செப்பேடுகள் தாணுரவியின் ஆட்சியின் 5-வது ஆண்டிற் கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது.

கொல்லம் ஆண்டு என்பது, இந்தச்செப்பேடுகள் கி. பி. 825-ல் தாணுரவியினால் அளிக்கப்பட்டபிறகே தொடங்கியதாம். கிறித்தவர்களுடைய ஆதிக்கம் சேரநாட்டில் முதன்முதல் தாபிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பதே கொல்லம் ஆண்டு.

கி. பி. 822-ல் பழைய கொல்லத்தை ஒரு கடல்கோள் ஏற்பட்டு அழித்துவிட்டது. கி. பி. 825-ல் தான் புதியகொல்லம் கட்டப்பட்டது.

ஆகையால், சீமாறன் என்னும் பாண்டியன் விழிஞத்தில் சண்டையிட்டது தாணுரவி என்னும் அரசனுடன்தான் என்பது போதருகின்றது.

இனி, சீமாறன்காலத்திற் கொங்குநாட்டில் அரசாண்டவர் கங்கவமிசத்தினராவர்.

கொங்குநாட்டைக் கி. மு. முதல்நூற்றாண்டுமுதல் கி. பி. 189-வரை ராட்டி (=மராட்டி) வம்சத்தினர் ஸ்கந்தபுரம் (=தாராபுரம்) என்னும் நகரை இராசதானியாகக்கொண்டு ஆட்சிசெலுத்திவந்தார்கள்.

கி. பி. 189ல் இராச்சியம் கங்கவம்சத்தினர்கைக்குப்போயிற்று.

கங்கவம்சத்தில் மூன்றாவது அரசனான அரிவர்மா என்பவன் (கி. பி. 288—கி. பி. 321) கி. பி. 29ல் கொங்குநாட்டின் இராசதானியை ஸ்கந்தபுரத்தினின்றும் தலைக்காட்டுக்கு மாற்றினான்.

அப்போது எருமையூரும் (மைசூர்) கொங்குநாடும் கங்கவம்சத்தினரிடம் இருந்தன.

எருமையூரிலிருந்து கொங்குநாட்டிற்குப் போக்குவரத்துக்கு உதகமண்டலம் குன்னூர் மார்க்கமாக ஒரு வழியும், தலைமலை சத்தியமங்கலம் மார்க்கமாக ஒரு வழியும் ஆக இருவழிகள் உண்டு.

சீமாறன்காலத்திற் கொங்குநாட்டையும் எருமையூரையும் ஒருங்கே ஆண்டவன் கவுடதேவன் (கி. பி. 814—849) என்பான்.

இவனுக்கப்புறம் இவன்மகன் சத்தியவாக்கியதேவன் (கி. பி. 849 முதல்—869 வரை) அரசாண்டான்.

ஆனால் கவுடதேவன் என்பவனே பாண்டியனோடு சண்டையிட்டதாகக் கொங்குதேசசரித்திரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது,

ஆகையால், குன்னூரில் சீமாறபாண்டியனுக்கும் கவுடதேவனுக்கும் சண்டை நடந்தது என்பது வெளியாகிறது.

துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார்.

பெயர்கொண்டுபுலிபுரத்தல் 1585
பெயர்பொறித்துக் கல்நடுதல் 736
பெரியகுறிஞ்சி 1169
பெரியதிருநாள் 811
பெரியதிருமொழித் தனியன் பக். 429
பெரியபுராணவிருத்தத்தொகை 1882
பெரியர் சொல்லாமற்செய்தல் 256
பெரியலூர் 889
பெரியவன் 1281, 1383
பெரியவன் கவிராயர் 1779
பெரியாண்டிப்புழுசணி 1701
பெரியாழ்வார் 1835
பெரியோர் 251-3
பெரியோர் சிறியோரியல்புகள் 255-[63
பெரியோரொருவன் நிலைகள் 714
பெருங்கடுங்கோன் 2012
பெருங்கலித்தொகை 1384
பெருங்குன்றூர்கிழார் 1384
பெருஞ்சித்திரனர்வாக்கு 2129
பெருஞ்சோற்றுநிலை 456
பெருஞானம் பழுத்தல் 1441
பெருத்து அழகற்றவளது வருணனை [1617
பெருந்தகையார் 255
பெருந்தலைச்சாத்தனர் 993
பெருந்திருவுறுக 1148
பெருந்தெரு 1231
பெருந்தேவபாணி 3, 125
பெருந்தேவர் 1780
பெருந்தேவன் 1468-9
பெருந்தேவி 1122
பெருநான்கெல்லை 899
பெருநீர்மையார் தொடர்ச்சி 581
பெரும்பரிபாடல் 1384
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி 1655 பக். [636
பெரும்பற்றப்புலியூரான் 1778
பெரும்பாக்கன் 1426-7
பெரும்பாணறு 2090
பெரும்பாலை 2105
பெரும்புலவர் விருது காளம் பிடித்தல் [1499
பெரும்புலியூர் 1814
பெரும்பூதூர் 1857
பெரும்பெயர் 1215
பெரும்பொருள் நான்கு பக். 232
பெரும்பொருள்விளக்கம் பக். 69
பெருமங்கலமுடையான் 1151 [428
பெருமாள்திருமொழித் தனியன் பக்.
பெருமாளையர் 1712;—(நெல்லைக்கோவையாசிரியர்) 1652
பெருமானடிகன் பக். 467;—வாக்கு [1982
பெருவயிறு 2150
பெருவல்லம் 2141
பெருவழி 2098
பெருவழுதி 580
பெற்றான் 1220, 1240
பெற்றான்சாம்பான் 1888
பெறுதற்கருமை 222
பெஜவாடா பக். 595
பேகன் 1373, 1401
பேது - பேதைமை 167
பேதைமை 384
பேய்க்கணத்தான் 216
பேய்க்காஞ்சி 708
பேய்க்கிரந்தங்கள் 363
பேய்க்குரங்கின்செய்தி 1879
பேய்த்தேர் 1172
பேய்நன்றாகுமிடம் 402
பேய்மகள் வஞ்சனை 1462
பேயன் - பேயார் 2010
பேராசூர் 1459
பேரருட்புணர்ச்சி 192
பேராசான் 1552
பேராசிரியர் 1530, 1552;—நேமிநாதர் 821;—பாடிய அகவல் 1536
பேராங்கதை - சைனர்க்குச் சிறந்தமலை [183
பேராயிரம் 6
பேராவூரான் 1382
பேராளன் 994
பேராற்றங்கரை பக். 580
பேராறு 786
பேரிசை 1384
பேரூர் 890
பேரை இரத்தினகவிராயர் 1693
பேரையன் 1785
பேரையூராதிபன் 1646
பேரையூரான் 1382
பேரைவரோதயன் 1693
பேழ்வாய விறற்கூளி 112
பேழைப்பாம்பு 1463
பேற்றுக்கடி 1858
பைங்கட்சேனை 481
பைந்தலை 1428
பையல் 1880

பையுள் 711
பையூர்க்கோட்டம் 1651
போக்க 1521
பொங்குதல் - சினத்தல் 46; - ஒலித்
பொச்சாப்பு 1530 [தல் 710
பொட்டிபுத்திரன் 1609
பொட்டெழச்சுட்டுதல் 1609
பொத்தகம் 118
பொத்தப்பிச்சோழன் 786, 1144, பக்.
பொத்துதல் 750 [598
பொதி - பொதியம் 1719
பொதியக்கோமுனிவன் 1473
பொதியத்தமிழ் 1011
பொதியறைப்படுதல் 240
பொதியில் 302;- அகத்தியனுர் 1395,
1444
பொதியின்முதற்புத்தேள் 1395
பொதுக்கடிதல் 1103, 1943
பொதுநீக்குதல் 233, 1106
பொதுப்பாயிரம் 1530
பொதுமாதர் 1134
பொதுமைமொழி பக். 529
பொதுமொழியசற்றுதல் 889
பொதுவியல் 716—742
பொப்பண்ணகாங்கெயர்கோன் 1558
பொப்பளம் (-தேசம்) 907
பொம்மன் திம்மன் 1510
பொய்க்குதிரை சந்தைக்குப் போகா
பொய்க்குப்பொய் 361 [மை 1608
பொய்கை 570
பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர்
பொய்கைநகர் 2146 [1434
பொய்கைப்பிரான் 1843
பொய்கையருளாளர் 1223
பொய்கையார் 590;-பாட்டு 564, 979
1805—10, 2135
பொய்கையானைச்சூழாசிரியர் பக், 330
பொய்ம்மகள் 416
பொய்யற்றமுப்பால் 1542
பொய்யாமை 324—6
பொய்யாமொழி 1443—59, 1552;—
பாட்டு 893, 1457, 2116, 1998;
பக். 20
பொய்யாமொழிமங்கலம் பக். 621
பொய்யாமொழியார் ஆசிரியர் பாட்டு
1444
பொய்யாமொழியும் ஔவையும் பாடிய
பொய்யில்வான்கதை 1552 [தி 1454
பொய்யினிலக்கணம் 324
பொரிப்பு - பொரியலுணவு 2202
பொருட்சுபாவம் 1889
பொருநர் 724
பொருநாநதி 1745
பொருநாறு 2008, 2090
பொருநை 1007
பொருப்பாண் 1170
பொருள் - மகன் 221, 1571
பொருளானந்தம் பக். 321
பொருளியல் பக். 81
பொருளில்குலம் விளக்கமறுதல் 269
பொருளீட்டம் 348
பொழிப்பகலநுட்பவெச்சங்கள் 1543
பொழிப்புரை 1468
பொழில் - உலகம் 46, 499, 2170-5.
பொற்கயிறு 1497
பொற்குடம் 1985
பொற்கொற்றி 1807, 2135
பொற்கோட்டை 1296, 1919
பொற்கோடு பொற்குளம்பினவாகக்
கற்று அந்தணர்க்கீதல் 577
பொற்சதுக்கம் 1096
பொற்சூரியன் 1979
பொற்படிக்கம் 1065
பொற்பந்தம் 1255
பொற்றண்டிகை 1353
பொற்றாலி - மனைவி 409
பொற்றாணில் வந்த சுடர் 104
பொற்றேரூட்டெழுதுபத்தாண்டு 811
பொறுமையில் நோன்பு 269
பொறைதளர்தல் 2181
பொறையன் 773
பொறையிலா வறிவு 243
பொன் - தங்க மிரும்புகள் 274
பொன்கலூர் நாடு 2106
பொன்காசு 941
பொன்பரப்பினுன் மகதைப்பெருமான்
1158—1179
பொன்பற்றி காவலன் 1464, 1467;—
சேந்தன் 187
பொன்பற்றிக் குருகுலராசன் பக். 623
பொன்பற்றிமண் புத்தமித்திரன் 1464
பொன்புனைநெடுமதில் 173

பொன்பேத்தி பக். 622
பொன்மழை } 1117, 1379, 1413,
பொன்மாரி } 2144
பொன்மாறை 1951, 1961
பொன்முடியார் 462, 483, 1427-30
பொன்விளைந்தகளத்தூர் 1961
பொன்னங்கழல் 1840
பொன்னமராவதி 906
பொன்னறவிட்டு மண்ணறக்கொள்ளு
பொன்னன் 31, 1367 [தல் 1122
பொன்னன்னபூவின்...உன்னம் 726
பொன்னனையாள் 1741
பொன்னாடு 1406
பொன்னார்மணியணை 131
பொன்னி 1237, 2153, 2155;—கரை கடவாதிருக்கக் கம்பர் பாடியது 1348; — கோன் 1202; — திருநாடன் 817, 1409;—நன்னாடு 1476, 1586;—நாடு 854, 897, 1137, 1491;—நாடுகிழவோன் 1047;—யாறு கரைகண்டது 778
பொன்னின்பாண்டியன் 953
பொன்னின்பெருமான் பராக்கிரம பாண்டியன் 950
பொன்னுருக்கல் 1278
பொன்னுரைகல் 528
பொன்னெயில் 165, 172
பொன்னோடையானை 523
போக்கறுகேள்வி 1552
போகப்புணர்வில் இளமை 243
போச்சு 1639, 1739
போசராசவேதியன் 2070
போசலத்தரைசர் 897
போசலம் 907
போசளம் 911
போசளன் 897, 900
போசன் 1961
போடுதல் 1253, 1275, 1316, 1640
போத்தயன் 799
போத்தரயன் 786, 972
போத்து 219
போதம் - சிவஞானபோதம் 1901,
போதனர் 188 [2044
போதாயனி 1707
போதூல் 802
போதி 186, 188, 196, 199, 203, 204, 208, 210 — 11, 1464; — பெருந்தவன் 2073;—வரதன் 207; —வாமன் 209
போதிகை 1303
போதிசத்துவர் பக். 536, 623
போதிநிழல் அமர்ந்தோன் 190;—புனிதன் 1111;—புண்ணியன் 1214
போதியங்கிழவன் 189
போதியான் 202
போந்துகண்டவள் நிலை 690
போந்தைமிலைந்தாடியது 716
போய்த்து பக். 594
போர்க்களத்தில் மனைவியரழுகை 532
போர்க்குன்று-யானை 892
போர்த்தொழில் 530
போர்ப்பரிசில் 546
போர்பெற்றநாள் வீரருவப்பு 718
போர்வை 302
போரங்கம் 1597
போலாதே 274, 2026
போளியூர்நாடு 1984
போற்றி - (போற்றிப்பஃறொடை) 2044
போனகங்கைக்கொள்ளுதல் 487
மக்கட்குக் கொப்பூழ் நடுவுறாப்பாதல் 349
மக்கண்மெய் தீண்டல் (குறள்) 1579
மக்கள் ஒளிப்பார் அளிப்பார்க்குப் பொதுவாதல் 274
மக்கிஞ்சிதுரை 1799
மக்குதல் 308
மகத்துதேசிகன் 1950
மகத்துவம் 1719
மகதம் (நாடு) 907, 2108, பக். 526
மகதேசன் 1158, 1172, 1174, 1178,
மகதைப்பெருமாள்கவி 1159 [1190
மகதையார் 1184
மகப்பால் 1081
மகப்பேறு, வாலிபத்துக்கு வாள் 1312
மகாதோரணம் 1095
மகாராசயோகன் 1968
மகரிகையணி 889
மகளிர்க்குக்கேடுபயப்பன இவையெனல் 241

மகளிர்—இடைக்கு நொச்சியணி 459;
—உழப்புவருணனை 760;—கலன
ணிந்து வேற்றூர்புகுதல் கேடு 221;
—கூந்தலழகு இகழப்படுதல் 304;-
மடலூர்தலின்மை 698;—விழாக்கா
ண்டல் குற்றமாதல் 241
மகன்பிறந்தமங்கலம் 1003
மகாநவமித்திருநாள் 957
மகாபலி 1045
மகாபாரதம் 1781
மகாராசர் 892
மகாராயர் பக். 376
மகாவலி 1197
மகிதலம் 248
மகிமண்டலம் 892
மகிழ்மார்பன் 1869
மகீதலம் 889
மகுடஞ்சாயக்கவிபாடல் 1821
மகுடஞ்சூடுதல் 787, 799, 811, 953,
956, 959
மகுடத்தியாகி 1046, பக். 595
மகுடவர்த்தனர் 892
மகுடாசனன் 1343
மகேந்திரபல்லவன் 972, பக். 592
மகேந்திரபோகம் 892
மகோதை பக். 554
மங்கலக்கால் ஐயநம்பி 1051
மங்கலக்குறிப்பாற் கூறுதல் 995
மங்கலத்திற்குவைத்த மரவடி 539
மங்கலநாண் 516
மங்கலநாள் 1471
மங்கலபுரம் 889; பக். 587
மங்கலியம் புலவர்க்களித்தவன் 1340
மச்சத்தார்கோ 999—1001
மச்சபுராணம் 1696
மசக்காளி 1348
மஞ்சிப்பயன் 786
மட்டப்பேர் 1644
மட்டையன் 799
மடக்கணிவகை பக். 16
மடல் 1829
மடலூர்தல் 876, 880
மடலெழுதல் 1795
மடலேறுதல் 371, 391, 698
மடற்பனை 281
மடைகொள நடுகல்லைவேண்டல் 739
மடைப்பள்ளி 1605, 1100
மடையனைச் சோழன் தண்டஞ்செய்
மண்குதிரை 1588 [தது 1480
மண்டகப்படி 1381
மண்டங்குடி 1828
மண்டலகுரு 1850
மண்டலசுகதி 1047
மண்டலபுருடர் பக். 649
மண்டலவன் 2080
மண்டலாதிபதி 1284
மண்டலி 784
மண்டலிகதாமயன் 799
மண்டலிகர் 1331, 1343
மண்டிலம் - 'நிழல்காலுமண்டிலம்'
மண்டிலமாக்கள் 477 [1432
மண்டினர் 266
மண்டின்றபாணம் 1593
மண்ணுவது சோழமண்டலம் 1454
மண்ணுமங்கலம் 499, 571
மண்ணைக்கடக்கம் 782
மண்மாரிபெய்தல் 1616
மணக்கால்நம்பிகள் 1827
மணக்கால் நாட்டுதல் 1288
மணக்குடவர் 1538
மணக்குடி - இடையளநாட்டது 1535;
—பக். 628
மணக்குடியான் பால்வண்ணதேவன்
மணக்குடையர் பக். 352 [1535
மணங்கொல்லை 1862
மணத்தானமேற்றுதல் 216
மணநாடு 2106
மணப்பந்தர் 1411
மணமெட்டு 2024 [1764-5
மணலி மூத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார்
மணலூர் 1568;—போர் 1013
மணலூராசிரியர் 1384
மணவாளமாமுனிகள் 1857-64, 1865
-69;—மடத்தின்சிறப்பு 1866--7;
—வைபவம் 1865. [ஞர்) 1851-2
மணவாளன் (அழகிய மணவாளநபி
மணவில் 1066;—கூத்தன் 1062;—
கூத்தன் காலிங்கர்கோன் 1059-94;
—தொண்டைமான் 1085
மணவிலார் 1105
மணவை 624
மணவைக்கூத்தன் 1485

மணவையாதிபதி 1207
மணற்கிராமம் பக். 602
மணற்குடி 1052
மணற்றிப்போர் 883
மணற்றிமங்கை 883
மணற்றிடல் 602
மணிக்கால் வெண்குடை 181
மணிகண்டம் 884
மணித்தாம்பு 1496
மணித்தோகை 98
மணிதுணர்ந்தன்ன...நொச்சி 459
மணிநாவொடுங்க ஆட்சிபுரிதல் 811
மணிப்பட்டம் 1049
மணிப்பாடி 1167
மணிமண்டபம் 1225
மணியிடைபவளம் 1535
மணியம்பலம் 895
மணியன் 1567
மணியைவிலைசெய்யான் 1154
மணிவாயில் 1790
மணிவிளக்கு 578, 895
மத்தளங்கள் 1047
மத்தளவொலி தாம்தாம் எனல் 998
மத்திமத்தலத்தின்மறையவர் 1586
மத்திரர் 819
மதயானைக்குப் படாமிடுதல் 426
மதர்வை 877
மதவீகலன் 899
மதிக்கத்தகாப் பொருள்கள் 413
மதிகள் - மகாமதிகள் 322
மதித்தல் - 'குரைகடன் மதிக்குமதலை [யை' 127
மதிநிபுணன் 1979
மதிநிலை 986, 1033
மதிப்பகை 507
மதியம் கேடகம்போலுதல் 100
மதியின்மறு யாவர்க்கும் பிழைபுண்மை அறிவித்தல் 253
மதியுடம்பட்டசீதை 688
மதில்சார்த்திய வணி 485
மதில்பாய்ந்திற்ற யானைக்கோடு 510, [513
மதில் விற்கொடியேற்றுதல் 554
மதிலாகம் 890
மதிவாண் - நாலடி யரும்பதவுரையாசிரி [யர் 2023
மதிவாணனர் 583
மதுசூதன் 783
மதுராந்தகன் 784
மதுரகருநாடகன் 889
மதுரகவி 1357, 1760, 1790
மதுரவாக்கி 1249, 1958
மதுரன் - அதிமதுரக்கவிராசர் 1588
மதுராந்தகன் 784
மதுராபுரி 1552;—தென்னன் 1410
மதுராவிஜயம் பக். 605
மதுரியன் 1698
மதுரேசர் 821
மதுரை - வடமதுரை 15, 760, 1159, 1568, 1633;—சங்கம் 892, 1626; —சிவப்பிரகாசர் 1895;—சொக்கலிங்கம் 1576;—நகர்கண்டது 892;—நாடு 2149;—பாரபரன் 418;—பாண்டியன் 1524;—பிட்டுவாணிச்சிமகன் 995;—புதுமண்டபம் 1269;—மண்டலம் 782;—மணிசிறப்பாகன் 760;—மாநகர் 1666;—மேலைக்கோபுரம் 934
மதுரைக்காஞ்சி 2008, 2090
மதுரைக்கு ஞானவரோதயர் சென்றது
மதுரையாசிரியன் மாறன் 1384 [1599
மதுரையார் மறப்புறமாக ஓம்பும் அறப்புறம் 580
மதுரையில் கம்பர் செயல் 1504
மதுரையுலா 1671
மதுரை வீரகஞ்சுகன் 1007-11
மதுவணன் 786
மந்தமாருதம் 173
மந்தாரம் 1011;—உலகநடுவோதல் 349; —மேருவின்பகுதி பக். 601
மந்தரர் 2028
மந்தராசலம் 1011
மந்தாநிலம் 171
மந்திரத்தால் அந்தணர் அரசர்முடிமேல் நீர்வார்த்தல் 571
மந்திரப்பாட்டான அங்கதவெண்பாக்க [ள் 1395
மந்திரம் 248, 300
மந்திரயூகி 1356
மயிடன் 110
மயிர்க்கண்முரசு 483
மயில்வாகனப்புலவர் 1771
மயிலாசல இரட்டைமணிமாலை 1944
மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை 1717
மயிலை (வீரன்) 1044; (ஊர்) 599
மயிலைநாதர் பக். 8

மயிலையாதிபதி 1249
மயிற்பெருமாள் முருகன் 103
மயூரகிரிக்கோவை 1755
மயேச்சுரர் பக். 627
மயேந்திரம் 1954
மர்த்திதவீரன் 889
மரக்கண் 634
மரக்கலம்போடுதல் 1253
மரபறியப்படாத நாயனார் எண்மர் 1872
மரவடி 539
மராத்தார்ச் சேய் 1384
மராமரம் ஏழு 1254, 1485, 1515
மருங்காபுரி பக். 636
மருங்கு - அடி 100
மருத்தன் 1155
மருத்துவரில் நாயன்மார் ஒருவர் 1872
மருத்பலன் 889
மருதங்குடி 1756
மருதப்பன் 1720
மருதம் 15, 2162
மருதனிளநாகர் 1384, 2012
மருதுநராதிபன் 1755
மருதுபாண்டியன் 1368-9, 1755-6
மருதூர் 887, 938, 2124 [பக். 640
மருதூர்ப்புராணம் 1671
மருதேந்திரன் 1369
மருப்பு ஊசி 518
மருமம் 1023
மல்லர் 16, 1538
மல்லவன் பக். 190
மல்லனீர் மாந்தை 815
மல்லிநாதன் பக். 601, 631
மல்லியண்ணன் 786
மல்லை 817
மல்லைப்பல்லவன் 1274-6
மலக்குச்சொல் 366
மலயத்துக் கயல்பொறித்தல் 895
மலயத்துமாதவன் 839
மலயமாருதம் 218
மலயாநிலம் 2210-11
மலர் ஐந்நிறமுள்ளது 140
மலர்தல் - செழித்தல் 284
மலர்மழை 161, 167
மலரி பக். 624;—கூத்தன் 1483
மலாடு 2107
மலைக்கும் விநாயகர்க்கும் சிலேடை 95
மலைகடாம் 2090
மலைகுளிப்பாட்டவருங்கொண்டல் 910
மலைநாட்டரசர் 1713
மலைநாட்டுச்சிவதலம் ஒன்று 86
மலைநாட்டுராசன் 1788
மலைநாட்டுவணிகன் 1223
மலைநாடு 897, 1108;—கொண்டது 896;—யானை வளம் 2103
மலைமன்னர் 1062
மலைமேற்சுடர் உவமை 255
மலையமான் 1170
மலையர்குலம் 1047
மலையன் 1401;—கோவல் 1413
மலையனுக்குப் பாரிமகளிரைக் கபிலர் உதவியது 1047
மலையாளங் கொள்ளைகொண்டது 1273
மலையாளராசன் 1796
மலையிற்றீ நாடறிகவ்வைதரல் 657
மலையுறைதெய்வம் 506
மலைராசன் 1797
மழக்குணம் 1947
மழகொங்கம் 889
மழவரங்கன் 1361
மழவராயன் 1257
மழிசை 2134
மழுவாணெடியோன் 749
மழுவாள் சிவனாயுதம் 46
மழுவாளால் மன்னர்மருங்கறுத்த மால் [499
மழைகாலூன்றுதல் 350
மழைகூர் பாணன் 711
மழைநாளின்சிறப்பு 2200—2
மழைநுழைந்து புறப்பட்ட மதியமும் ஞாயிறும் உவமை 111
மழை பெய்யெனப் பெய்தல் 235
மழையமல்லையர் 1950
மள்ளன் மதிநிலை 1033
மறக்காஞ்சி 701
மறத்துறை 541
மறப்படை 834
மறப்புறமாக ஓம்பும் அறப்புறம் 580
மறவர்மலிதல் 1426
மறவாழி 167, 169
மறவுரை 139
மறவைப்பதி 1230
மறுமிடறு 54
மறுவுங்குறைவுமிலதாதல் 1552

மறைக்காடு 89
மறைஞானதேசிகர் 2056
மறைநூல் - சிஞசமம் 152
மறையவர் மணியம்பலம் 895
மறையோர் நாயன்மாருள்பன்னிருவர்
மண்பறைகள் 2002 [1872
மன்மதப்பேய்க்கு வேப்புதவவேண்டல்
மன்மதன் 716, 2207 [914
மன்றம் 302
மன்றமுழுதுண்ணல் 373
மன்றை 1268;—செவ்வந்தி 1266
மன்னர் ஆடம்பரம் 233;—ஊர் 2163
—4;—திறம் 563;—மருங்கறுத்த
மால் 499
பன்னிகுறிச்சி 889
மன்னியசேகரன் 1135
மன்னியர் பக். 597
மன்னீர் (முன்னிலை) 567
மன்னுணங்குழுற்றத்தான் 1103
மன்னுறுதொழில் 420
மனக்கமலமலர்த்துவான் 125
மனக்கோட்டை 2194
மனதுங்கன் 1480
மனவாசகங்கடந்தார் 1914
மனுதி 1691
மனு 1461
மனுசரிதன் 892
மனுதர்சிதமார்க்கம் 890
மனுதுங்கன் 817, 821
மனுநூல் 857
மனுநெறி 783, 785, 834;-வளர்த்தல்
811;—விளக்குதல் 786
மனுவாழ்தல் 576
மனுவாறு—பெருகுதல் 799;—விளங்
குதல் 819
மனுபமன் 889
மனையாளைப் புகழுமிடம் 404 [711
மனைவியர் கொழுநரைத்தழீஇ யழுதல்
மா - அசை 'துயில்கமா' 565;—(மாம
ரம்) சிறியார்க்கு உவமை 256
மாக்கடற்சூர் 98
மாக்கடனெருப்பு 443
மாக்கடுங்கோ 604, 615
மாக்கண்ணன் 1743
மாக்காயன்மாணக்கன் 1440
மாக்கோதை 509, 1214
மாகதக்கொங்கர்கோமான் பக். 631
மாகதஞ்சேர்வாய்மொழிஅருகற்கு 132
மாகதம் - அர்த்தமாகதபாஷை 132
மாகதர் 906;—கோன் 1181
மாகதன் 1186
மாகதாதிகள் 892
மாகேசன் 1959
மாங்காட்டுவேளான் 1579
மாசாமந்தர் 786
மாசிக்கடலாடுதல் 1091
மாசியுகுபனிநீர் 1399
மாசிலாமணி 1947;—அம்பலவாண
தேசிகர் 1719;—சம்பந்ததேசிகர்
1913;—தேசிகர் 1894
மாசுணிதேசம் 782
மாசேனன் 1030
மாடகூடம் 288
மாடக்கூடல் 651, 890, 1384;—மது
மாடக்கோயில் பக். 520 [ரை 650
மாடை யரைக்சழஞ்சு 1142
மாணுக்கரியல்பு 1530
மாணிக்கந் தித்தித்தல் 968
மாணிக்கமாலை 433
மாணிக்கவாசகவேள் 1753
மாணிப்படிமைகள் 1160
மாத்யமப்பிராமணர் பக். 631
மாதங்கி 998
மாதண்டநாயகன் 786
மாதமாலிங்கம் 782
மாதமொருபேரிட்டுக்கொளல் 363
மாதவபட்டர் 1652, 1654
மாதவபண்டிதச் செவ்வைச்சூடி 1653
மாதவர்தவமும் மங்கையர்கற்பும் 819
மாதவளனார் 1384
மாதவன் 181, 799
மாதி 1047
மாதிரியத்தமிழ் 1256
மாதைத் திருவேங்கடநாதர் 1710,
மாதையரதிபன் 1712 [1716
மாதைவேங்கடேசுவரன் 1729
மாந்தளிரன்ன மகளிர்நிறம் 673
மாந்தை 609, 1346; பக். 138;—கோ
605;—தியாகி 1046
மாந்தையார் 615
மாநக்கவாரம் 782
மாநாகன் பந்தன் 1416

மாநிதிக்கிழவன் 1391
மாப்பபாளம் 782
மாப்பெருந்தண்டு 782
மாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்தியபாண்டியன்
மாபாரதம்பொருதல் 896 [892
மாபுராணம் 1384
மாம் என்றுதொட்டுரைத்தசொல்1853
மாமூலம் 2017
மாமூலர் 1384
மாமேருகாவலன் 1976
மாயன் - கருநிறத்தவன் 845, 859
மாயாதேவி - புத்தர்தாய் 194
மாயாவாதம் 2053
மாயிருடிங்கம் 782
மாயிருமணிப்பீலி 100
பாயூரப்புராணம் 1961—3
மார்—தட்டுதல் 1306;—திறத்தல்903
மார் விசுதி 100
மார்க்கண்டேயனுர் பக். 617;--காஞ்சி
மார்க்கோபோலோ பச். 580 [1389
மார்பாணி 1622
மார்பில் அரசர்குறிபொறித்துப் பகை
யரசர் அடிமையாதல் 1158, 1181,
1205
மார்பெழுத்தாக்கல் பக். 600, 601
மாரதர் 889, 892
மாரயன் 786
மாரணிதையாவேட்டல் 186
மாரஜித் பக். 535
மாராயவஞ்சி 455
மாரிமூன்றுபெய்யுங் களிறு 215
மாரையயன் 784
மாலடியான் பக். 636
மாலிங்கம் 782
மாலிருஞ்சோலை மகாவலி 1197
மாலைக்கூற்றம் 1468
மாலைத்தீவு பக். 579
மாலைமாற்று 1025
மாவலி 1198
மாவலிவாணன் 1045, 1193-8, 1608
மாவளவன் குதிரை 528
மாவென்றுமடலேறல் 391
மாவை 1459, 1727, 1730-1;—கறுப்
மாழைமை 112 [பன் 1317
மாளிகை 2166
மாளுவர் 819, 906
மாளை 1054
மாற்கம் - மார்க்கம் 85
மாறங்காரி 899
மாறவர்மன் 889;— குலசேகரபாண்டி
மாறவிடுதல் 1272 [யன் பக். 636
மாற்றற்ற செம்பொன் 1113
மாறன் 1703;—களிறு 2179;—முத்
தரையன் 1012-20;—வழுதி 680
மாறனலங்காரம் - உரையாசிரியர், டா
மாறேற்றல் 54 [யிரம் 1693
மான்றேர் 458;—கோதை 567, 603,
606;—மாறன் 889
மாணகவசன் 949
மாணதன் 797
மாணபரன் 1184, 1523;—கண்டன்
மாணபூடணன் 1894 [1488
மாணவீரன் மதுரை பக். 600
மாணவீனன் 1609
மாணவேந்தன் 759
மாணவேல் 1830;—வலனேந்தல் 889;
—வழுதி 1632-3
மாணுபாரணன் 1473; (இலங்கையர
சன்) 784;—(பாண்டியன்) 783
மாணும்பதி பக். 537
மாணூர் 214-5
மாணிடப்பெண்டிர் கடவுண்மாட்டு நயந்
மாணியகேதம் பக்.'579 [தது 598
மாணியசாஸனன் 889
மாணியசேகரன் 1135
மாளை 1054
மீருதண்டம் 348
மிண்டன் 1337
மிண்டு 1343
மிணுமிணுவை பக். 344
மிதியடி 1832
மிதிலை 19;—மூதூர் 688
மிழலை 2148;—கூற்றம் 1467; பக்.
623;—சதகம் 1753, பக். 503;—
நாடு 1218-9, 2148
மிளை 1430
மின்மினுமினுமினுவை 1505
மின்னுச்சிதர்ந்தனையவேல் 1426
மீக்கூறுதல் 865
மீகான் 8
மீப்புடை 478 (புறம் 105)
மீயாட்சி 899

பாங்கி யென்னைமறைப்பின் எளிதென நகுதல்.

125. ஆரண மேத்துஞ் சிராமலை நாதர்த மன்பதுணைக்
காரண மின்றி முதலு நிமித்தமுங் காரியத்தைப்
பூரண மாக்க வுருவெந் திருவைப் புணர்ந்திடநீ
நாரண னேனு மெனக்கு மறைத்திடி னன்மையன்றே. (௱௨௫)

அந்நகைபொறு தவன் புலம்பல்.

126. பெண்ணார் தருமிடப் பாலோன் சிராமலைப் பேரணங்கின்
கண்ணார் விடமது தீண்ட மயங்கிக் கலங்குமென்பால்
பண்ணார் மொழியஞ்ச லென்னு தெனையிப் படிநகைத்தல்
புண்ணு ருடலைவெங் கோலிற் றுளைப்பது போலொக்குமே. ()

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

127. தனக்கே யுயிர்நிகர் சேடியர் கோடியர் தம்முளன்பால்
உனக்கே யுயிரென வாழெம் பிராட்டி யுயிர்க்குயிர்யான்
எனக்கே தரிய திலையாற் சிராமலை யீசரன்பா
நினக்கே தினியெண்ணம் வாடலை யானுன் னெறிநிற்பனே. ()

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

128. காவியி னார்மணி கண்டர் சிராமலைக் காவன்மன்னு
ஆவியி லாவியை வாவியென் னாவிக் களித்திலையேல்
மேவியி ராவண வாரண முன்புற்று வீட்டிலையேல்
கூவியி நாளயர் நின்பா லருந்தழை கொண்டிலமே. (௱௨௮)

---

125. முதலும் நிமித்தமும் - முதற்காரணமும் நிமித்தகாரணமும்.

126. பண்ணார்மொழி: விளி. வெங்கோல் - நாராசம்; அம்புமாம்.

127. கோடியர் தம்முள் - கோடிப்பேர்களுள். எனக்கு அரியது எது; இல்லையால். எண்ணம் - கவலை. யான் உன் நெறியில் நிற்பன்.

128. ஆவியில் - தடாகத்தில். ஆவியை - உயிரை. வாவி - தாவி. என் ஆவிக்கு - என் உயிர்போன்ற தலைவிக்கு. ஆவியில் வாவி என் ஆவிக்கு ஆவியை அளித்திலையேல்; இங்கே குறிப்பித்தது புனறருபுணர்ச்சியை. இராவணவாரணம் - இருளைப்போலக் கரிய வண்ணத்தையுடைய யானையை. வீட்டிலையேல் - அழியாவிட்டால்; இங்கே குறிப்பித்தது களிறுதருபுணர்ச்சியை. இந்நாள்வாய்க் கூவி.

தலைவன் ஆற்றல்.

129. மெய்யுமை யீசர் சிராமலைக் காவயன் மேவுகின்ற
செய்யுறை நீல மலர்ந்திட வாணகை செய்தருளான்
மையுறை வாள்விழி யாளெனைத் தேற்றி மகிழ்வுதந்தென்
கையுறை வாங்கின ளாலெனக் கேதினிக் கையறவே. (௩௭)

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர் பாங்கி
இறைவிக்கு அவன்குறை யுணர்த்தல்.

130. மாதோர் மருங்கினர் வாழுஞ் சிராமலை வாயொருவர்
காதோ டிகலும் விழியாய் மவுனவிற் காமனெனப்
போதோ டிளந்தளி ரேந்திநம் மூசலைப் போன்றுழல்வார்
ஏதோ வவர்க்கினி யான்செய்ய வேண்டுவ தீண்டுரையே. ()

தலைவி அறியாள்போன்று குறியாள் கூறியது.

131. குன்றினை யேந்து நிரைகாக்கு மாழி கொடுமறைக்கும்
என்றினை வேதன் றனையீனு நாகத்தி னிற்றுயிலும்
கன்றினை யோச்சிக் கனியுதிர் விக்குங் கருணையினால்
மன்றினு ளாடுஞ் சிராமலை நாதர்தம் வாகனமே. (௩௯)

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

132. மானை வினவியு மாந்தழை யோடிவண் வந்துமுனம்
யானை வினவியு மேகினர் தாமின்றிங் கெய்தக்கண்டேன்
கானை வினவு மளிபோ லுயிர்களைக் காக்கமலைத்
தேனை வினவுஞ் சிவன்வாழ் சிராமலைச் சேயிழையே. (௪0)

---

129. கா - சோலையில். செய் - வயல். நீலம் மலர்ந்திட - நீலமலர் போன்ற கண்கள் விளங்க. அருளாற் கையுறை வாங்கினள். கையறவு - செயலறுதற்குக் காரணமாகிய கவலை.

130. போதோடிளந்தளிரேந்தி: 135. ஒருவர் ஏந்தி உழல்வார்.

131. குன்றினை - கோவர்த்தனகிரியை. ஏந்தும்: முற்று. காக்கும், மறைக்கும், ஈனும், துயிலும், உதிர்விக்குமென்பனவற்றையும் இப்படியே கொள்க. நிரை - பசுக்களை. என்றினை ஆழிகொடு மறைக்கும் - சூரியனைச் சக்கரத்தால் மறைக்கும். ஓச்சி - வீசி. கனி - விளங்கனியை. வாகனம் - இடபமாகிய திருமால். வாகனம் ஏந்துதல் முதலியவற்றைச் செய்யும்.

132. கானை-வாசனையை. அளி-வண்டு. மலைத்தேன்-உமாதேவியார்.

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

133. தாராரும் வேலவர் சம்பந்தர் கண்ணப்பர் சாதியர்நாம்
ஏராரு மானங் கவரியைப் போன்றுள மேற்றமிக்கோம்
சீராரு நந்தக வோரா தமலன் சிராமலைவாழ்
காராரு மோதியொ ரூரார் பொருட்டென் கழறுவதே. (சக)

என்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழாஅல்.

134. சுடரன்றி நீடொளி யுண்டோ வுலகினிற் றொல்லுயிர்கட்
குடரன்றி யேயுணர் வுண்டோ வெனக்கிங் கொளித்ததென்னீ
விடரொன்று நாக மதியா றணிந்து மிளிர்நகையால்
படரொன்று மூவெயி லட்டோன் சிராமலைப் பான்மொழியே.

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

135. பாருந் திசையும் புகழுமெய்க் காவலர் பாங்கிற்றந்த
தாருந் தழையு நினக்கே தரிக்கத் தகுமடியார்
சீருந் திருவும் பெறவரு ளீசன் சிராமலைவாழ்
வாருந் திதலையு மார்முலை யாயணி வாய்மகிழ்ந்தே. (சரு)

---

133. வேலவர் சம்பந்தர் - முருகக்கடவுளுடைய சம்பந்தத்தையுடையவராகிய. மானங் கவரியைப் போன்றுளம் - மானத்தாற் கவரிமானைப் போன்றுள்ளேம் யாம். நம் தகவினை. ஊரார் - மருதநிலத்தினர்.

134. சுடர் - சூரியன். உலகினில் ஒளியுண்டோ. உடர் - உடல்; ''உடரெலா முயிரிலா வெனத்தோன்றும்'' (கம்ப. குகப்.) என் நீ. விடர் - வெடிப்பு; வளை. விடரொன்று நாகமென்றது சாதியடை; ''புற்றுடரவார்த்த புனிதன்'' (தே) என்புழிப்போல. படர் - படர்தல்; செல்லுதல்.

135. பாங்கின் - உரிமையால். தரிக்க - அணிய. தகும்: தேற்றவினை: திதலை - தேமல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலைகிளத்தல்.

136. இரும்பா மனமன லார்மெழு காக வெனைத்தடுத்தாள்
கரும்பா மொழியுமை பாகன் சிராமலைக் காவலர்தார்ச்
சுரும்பா ரளியுறல் பார்த்தெனைப் பார்த்துத் துயரமுற்றார்
அரும்பா முலைமட வாய்காணி னீசற்று மாற்றலையே. (சச)

மறுத்தற்கருமை மாட்டல்.

137. தழைகொண்டு நாளு முழன்றிடு மன்னவர் தாமகிழ்ந்து
விழைகொண் டிடத்தமி யேன்சொலும் பொய்யினி மேலிலையால்
குழைகொண்ட காதின ரெம்மான் சிராமலைக் கோதைநல்லாய்
இழைகொண்ட நின்னிடை போலவர் வாடி யிளைத்தனரே. (சரு)

பாங்கி தலைவன்குறிப்புவேறுக நேறிப்படக்கூறல்.

138. என்பணி கொண்டெனை யாளுஞ் சிராமலை யீசரென
என்பணி கொண்டெருக் கேந்தியோர் பெண்ணை யிடத்தினுற்றிங்
கென்பணி யாதெனக் கேட்பதற் கோவன்றி யாதுகொலோ
என்பணி யாவு மகிழுமின் னேமன்ன ரெண்ணுவதே. (சசா)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

139. எனக்கே யுயிரென யானினைந் தோதுசொல் லீண்டுபொறுத்
துனக்கே யுயிரன பாங்கிய ரின்மொழி யோர்ந்துசெய்மா
றனக்கே யரிய பதத்தா ரடியர் தமக்கெளியார்
கனக்கே நிகர்களத் தார்தஞ் சிராமலைக் காரிகையே. (சஎ)

---

136. தார் - மாலையில். சுரும்பு - ஆண்வண்டு; அளி - பெண்வண்டு; "புணர்துணையோடாடும்" (சிலப்). "நீ கண்டனையெனின்" (திருச்சிற்.)என்பவற்றை இச்செய்யுள் நினைப்பிக்கின்றது. நீ காணின்.

137. விழை - விரும்புதலை. இழைகொண்ட - நூலிழையை ஒத்த.

138. என்பணி-என் பணிவிடைகளை. என்பு அணிகொண்டு. பெண்ணை யிடத்தினுற்று - பனைமடலினிடத்தே உற்று; பெண்ணினை இடப்பாகத்தில் உற்றென்பது வேறுபொருள். இதுகாறும் சிலேடை. என் பணியாது - என்னுடைய வேலை யாது? மன்னர் எண்ணுவது கேட்பதற்கோ அன்றி யாதுகொலோ?

139. மால் தனக்கு. கனக்கு - மேகத்துக்கு.

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

140. பொன்னார் புரிசடை யெம்மான் சிராமலைப் பூவைநல்லாய்
என்னா ருயிரனை யாயெனைக் காக்கு மியல்புடையாய்
நின்னார் மொழிநெறி யன்றி யெனக்கோர் நெறியுமுண்டோ
துன்னா ரெனவெதிர் நின்றெனைப் பார்த்தெவன் சொற்றனையே. (சஅ)

தலைவி கையுறையேற்றல்.

141. பன்னாளும் வேண்டி யிரந்தாரை வேண்டிப் பரிந்தெனக்கிங்
கென்னாளு நன்குற வெம்மான் சிராமலை யேய்ந்துவளர்
பொன்னா ளனமட மாதே மகிழ்ந்து புகழ்ந்துதரு
மின்னார் தருதழை யென்னான் மறுத்திடன் மேன்மையன்றே.

தலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

142. கண்டா டழையினைச் செங்கையின் வாங்கிக் களிப்புமிகக்
கொண்டா டலைமிசைக் கொண்டா ளிருகண் குளிரவொற்றிச்
செண்டார் முலையுறச் சேர்த்தா ளெனதுயிர்ச் சேயிழையாள்
வண்டா ரிதழிச் சடையார் சிராமலை வாழ்மன்னனே. (ரு0)

பாங்கி குறியிடங்கூறல்.

143. சுகமன்னு சாதியுஞ் சந்து மசோகமுஞ் சூடிமலர்
அகமன்னு வண்டினம் பாட மயிலின மாடமணி
மிகமன்னு பாறையுள் யானன் பகல்பயில் வேறிடமாம்
தகமன்னு மீசன் சிராமலைச் சாரலிற் றூர்மன்னனே. (ருக)

---

140. புரி - முறுக்கிய. பூவை - நாகணவாய்ப்பறவை. மொழிநெறி யன்றி - மொழியாற் சுட்டப்படும் வழியில் நடத்தலையன்றி. துன்னார் - பகைவர்.

141. இரந்தாரை - யாசித்த தலைவரை. பொன்னாள் - திருமகளை. தழையை மறுத்திடல்.

142. செண்டார் - பூம்பந்தைப்போன்ற. இதழி - கொன்றை.

143. சுகம் மன்னு சாதி - கிளிகள் தங்கும் சாதிமரம்: சூடி மணி மிக மன்னு பாறை. மலர் அகம் மன்னு - மலருகின்ற இடத்திலுள்ள.

பி-ம். "அகமன்னு மாரளி பாட"

குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

144. தேனார் மொழியுமை பாகன் சிராமலைச் சேயிழையாம்
வானார் பொழிலிடை மான்பிணை தேடி மயங்கல்கண்டு
கானார் மலர்கொய்து வெற்பெதிர் கூவிக் கமழ்மலர்மேன்
மீனார் தருசுனை யாடியிங் கேகுது மேவுகவே. (௫௨)

குறியிடத் துய்த்துநீங்கல்.

145. முலைகண்டு வேழ நடுங்க மடங்கன் முடங்கியிடை
நிலைகண்டு நாண வமலன் சிராமலை நேரிழையிம்
மலைகண்டு கூவி விளையாடி நில்லிவண் மாமலர்காத்
தலைகண்டுயான்கொய்து மேவுவன்வேண்டுவசார்ந்துனக்கே.

இறையோ னிடத்தெதிர்ப்படுதல்.

146. வாட்டுங் கொடிய கொடுங்கோ லுளமத மன்னனென்னை
ஆட்டுங் கலியைத் தவிர்த்திங்க ணுண்டின் பருளுதற்கோ
ஈட்டும் பெரிய தனந்தான் சிராமலை யீசரருள்
கூட்டுங் கதியெனக் கொண்டுவந் தீர்மலர்க் கோதையரே. (௫௪)

---

144. சேயிழை: விளி. மான் - இங்கே ஆண்மான். பிணை - பெண் மான். பிணையைத்தேடி மான் மயங்குதலை.

145. மடங்கல் - சிங்கம். மடங்கல் இடைநிலைகண்டு முடங்கி நாண. தலைவியின் இடைக்குச் சிங்கத்தின் இடை உவமை. நேரிழை: விளி. மலை கண்டு கூவி - வரையெதிர்கூவி. இவண் நில். மலர் - மலரை. காத்தலை - சோலையினிடத்தே. சார்ந்து உனக்கு வேண்டுவ கொய்து மேவுவன்.

146. கொடுங்கோல் - கொடிய அம்பு, கொடுங்கோன்மை. கலி - துயர், வறுமை. தனம் - கொங்கை, செல்வம். கதி - வழி.

பி-ம். 'ஆட்டுந் துயரை.'

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

147. கண்டாலு மோவின்பங் கேட்டாலு மோவின்பங் காதலிதழ்
உண்டாலு மோவின் புயிர்த்தாலு மோவின்ப மூங்கணைத்துக்
கொண்டாலு மோவின்ப மெம்மான் சிராமலைக் கோமளமாம்
வண்டாலு மோதி தருமின்பை யானெவன் வாழ்த்துவனே.

புகழ்தல்.

148. நீங்கரும் பாசந் தவிர்த்தெனை யாண்ட நிமலனுமை
பாங்கரும் பாகத்த னெம்மான் சிராமலைப் பைம்பொழில்வாய்க்
கோங்கரும் பாமுலைக் கோதைநல் லாண்மொழி கோதினெஞ்சே
தீங்கரும் பாமெனிற் கோதுறு மாதலிற் றீஞ்சுதையே. (ருசு)

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

149. துன்பார் வினைப்பவந் தீர்த்தரு ளாநந்தந் தோன்றிடவென்
முன்பார் தரவெதிர்ந் தாண்டோன் சிராமலை மொய்பொழில்வாய்
அன்பார் துணையுட ஞரணங்கோர் தொழு தார்வமெய்தும்
இன்பார் தருசசி யென்னவுன் ஞயத் தெழுந்தருளே. (ருஎ)

---

147. உயிர்த்தாலும் - மோந்தாலும். வண்டு ஆலும் ஓதி. இச் செய்யுள், "கண்டு கேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள" (குறள்) என்பதைப் பின்பற்றி வந்தது.

பி-ம். 'உண்டாலு மோவின்ப மோந்தாலு மோவின்ப.'

148. பாங்கில் அரும்பிய ஆகத்தை யுடையவர். கோது உறும் - அக் கரும்பு சக்கையை உடையதாகும்; கரும்பை உவமைகூறுதல் குற்றத்தை அடையுமென்பது மற்றொருபொருள். சுதை - அமுதம்.

பி-ம். 'கோதுறு மோதிற் செழுஞ்சுதையே.'

149. என் முன்பு ஆர்தர. துணையுடன் - பாங்கியுடன். ஆரணங் கோர் - தெய்வமகளிர். சசி - இந்திராணி; "வண்டில தால்விரைச் செண் பகப் பூம்பொழில் வான்றருவாக், கண்டிட நின்சகி மார்தெய்வ தப்பெண் களிற்கஞலத், தொண்டெனைக் கொண்டவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசை வெற்பிற், றெண்டிரைத் தெள்ளமு தேநீ சசியிற் சிவணுகவே" (திருவாவடு துறைக். 46), "அண்டர்தம் மாதர் நடுவிந்தி ராணியி ஞயத்துறாஉம்" கோடிச்சுரக். 34.

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

150. பண்ணார் மொழியுமை பாகன் சிராமலைப் பான்மொழியுன்
கண்ணார் மலரு முகமா மலருங் கவின்வடிவாந்
தண்ணார் தளிருநற் ருளாந் தளிருந் தரித்தருள
எண்ணார் தரக்கொடு வந்தே னினக்கிங் கெழில்பெறவே.

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

151. கோவா மணிமுத்தம் பொன்னி யறலிற் கொழித்திடல்போன்
மாவார் குழலிற் றரித்தேன் மலர்கண் மகிழ்வுடன்யான்
தேவாதி தேவ னமல னிராமயன் றென்கயிலை
ஏவார் விழிநம தாயத்தின் மெல்ல வெழுந்தருளே. (ருசு)

பாங்கி தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல்.

152. நிறையாரு மின்பொருட் டானீ யுழன்றது நின்பொருட்டியான்
மறையாருங் கூடலைக் கூட்டிய வாறு மதித்திவளைப்
பொறையாரு மாரியப் பேந்திரன் வாய்மையைப் போற்றுதல்போல்
கறையாருங் கண்டர் சிராமலை வாழ்மன்ன காத்தருளே. (சுO)

---

150. பான்மொழி: அண்மைவிளி. கண்ணார் மலரும் - கண்ணை ஒத்த மலர்களையும்; ஆர்: உவமஉருபு. வடிவை ஒத்த. கருங்குவளைமலர் தாமரை மலர் மாந்தளிர் அசோகந்தளிர்களாகிய இவற்றைக் கொணர்ந்தேன்.

151. அறலில் - கருமணலில். மா - வண்டு; கருமை: குழலில் தரித் தேன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனுவான். "தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்", 'தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன்' (திருவா. சதகம், 30). தென்கயிலை - சிராமலை.

152. நிறை - மனத்தை ஒருவழியே நிறுத்தல்; "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை" (கலி. 133). மறை - இரகசியம். மறையாருங்கூடல் - களவொழுக்கம். மாரியப்பேந்திரன் - மாரியப்பமுதலியார்; இவர் ஓர் உப காரி. கறை - விடம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1935-ம்வருஷ பிப்ரவரிமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1935 பிப்ரவரி			வரவு 1934 பிப்ரவரி			விவரம்	செலவு 1935 பிப்ரவரி			செலவு 1934 பிப்ரவரி		
							I GENERAL SECTION :						
I GENERAL SECTION :							(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	162	8	...			
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	50	...	...				(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	128	2	3			
(2) பாங்கில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு ...	375	7	7				(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	119	8	3			
							(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	6	3	...			
(3) பரீக்ஷைக் கட்டணத்தொகை வரவு ...	6	10	...				(5) தபால், தந்தி வகையிற்செலவு	9	...	...			

(4) சங்கக் காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	...	...			
(5) Miscellaneous வரவு ...	2	...	9			
மொத்தம் ரூ ...	464	2	4	713	12	...
II EDITORIAL SECTION :						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு.	6	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	8	...	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	63	2	...			
மொத்தம் ரூ ...	77	2	..	16	7	...

(6) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	30	...	...			
(7) சங்கப்பரீக்ஷைகள்சம்பந்தமாகச் செலவு ...	96	12	7			
மொத்தம் ரூ	552	2	1	963	8	10
II EDITORIAL SECTION:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	85	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும்சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸிவகையிற் செலவு. ...	62	10	8			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	56	...	...			
(4) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	12	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	215	10	8	89	...	...

III Press Section:						
(1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு	87	...	...			
(2) பைண்டிங்கூலிவகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	90	...	...	80	...	...

III Press Section :						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2 அச்சாபீசுக்கு அச்செழுத்துக்கள் புதிதாக வார்த்தவகையிற் செலவானது ...	153	4	6			
(3) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	39	3	3			
மொத்தம் ரூ ...	225	7	9	43	9	4

	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.		Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	631	4	4	810	3	...	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	993	4	6	1096	2	2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ. ...	4703	13	4	13087	13	11	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பு ரூ. ...	* 4341	13	2	12801	14	9
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	5335	1	8	13898	...	11	ஆக மொத்தம் ரூ. ...	5335	1	8	13898	...	11

*By M. U. C. B.
Pass Bk. Rs. 61-11- 0
M. R. C. C. Bank
Pass Bk. Rs. 3833- 9-11
Cheque with
M. R. C. C. Bank
for cashing Rs. 50- 0- 0
Cash on hand Rs. 396- 8- 3

4341-13- 2

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 4341—13—2 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011—5—0, (2) ரூ. 1050—0—0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 10000. மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 5000. காரைக்குடி மா-ள-ள-ஸ்ரீ கா. சுப. ராம. நாராயணன்செட்டியாரவர்களின் ரெங்கூன் அய்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200. பணம் வாங்கி அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 12—3—'35.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 2—3—'35.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1935-ம்௵ மார்ச்சுமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1935 மார்ச்சு	வரவு 1934 மார்ச்சு	விவரம்	செலவு 1935 மார்ச்சு	செலவு 1934 மார்ச்சு
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
			(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	127 8 ...	
			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	131 4 ...	
			(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	128 6 3	
			(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு ...	12 8 ...	
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு ...	60		(5) சங்கக்கட்டிடத்துக்கு டிரெயினேஜ் கனெக்ஷன் கொடுக்க முனிசிபாலிடிக்குக் கட்டியது ...	104	
			(6) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	6	
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30		(7) தாலூகாவுக்கு நிலவரி செல்லாக்கியது ...	3 13 10	

(3) Miscellaneous வரவு ...	2	5	3			
மொத்தம் ரூ ...	92	5	3	25120	7	7
II Editorial Section:						
(1) செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...	4	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	132	15	...			
(3) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு ...	24	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	161	7	...	76	10	...

(8) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு...	55	...	...			
(9) சங்கப்பரீக்ஷைசம்பந்தமாகச் செலவு ...	47	...	3			
(10) Miscellaneous செலவு ...	11	15	6			
மொத்தம் ரூ ...	627	7	10	26233	11	11
II Editorial Section:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	77	13	9			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும்சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸிவகையிற் செலவு. ...	9	2	6			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு	75	8	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு. ...	8	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	170	8	3	127	5	10

III Press Section:

(1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	127	8	...			
(2) பைண்டிங் கூலிவகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	130	8	...	103	8	...

III Press Section:

(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2) அச்சாபீஸிற்கு அச்செழுத்துக்கள் வார்த்தவகையிற் செலவு	11	5	9			
(3) ஷை ஆபீஸ் **Stationery contingencies** வகையிற் செலவு.	6	9	6			
(4) அச்சாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Furniture செய்தவகையிற்செலவு	91	14	6			
மொத்தம் ரூ. ...	142	13	9	31	11	11

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	384	4	3	25300	9	7	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	940	13	10	26392	13	8
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ ...	4341	13	2	12801	14	9	மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	* 3785	3	7	11709	10	8
ஆகமொத்தம் ரூ ...	4726	1	5	38102	8	4	ஆகமொத்தம் ரூ ...	4726	1	5	38102	8	4

*By M. U. C. B.
Pass Book Rs. 61–11– 0
M. R. C. C. Bank
Pass Book Rs. 3433– 5–11
Cash on hand Rs. 290– 2– 8

3785– 3– 7

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 3785-3-7 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள முதலனங்கள் ([illegible] 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள முதலனம் ரூ. 10000; மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 5000; காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ள. வெ. ராம. நாராயணன்செட்டியாரவர்களின் ரெங்கூன் அப்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200; பணம் வசூல் அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

Audited and found correct,
RAMASWAMI, AUDITOR, —4—'35.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 2—4—'35.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
•8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
•	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அழகர்தாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	4	0
2.	கணூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலைநூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
9.	அநுமானவிளக்கம்	0	10	0
[illegible]	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	மூத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	[illegible]
8.*	சந்திராலோகம்			
0.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	[illegible]	[illegible]
	…ாண்டியம்	0	[illegible]	[illegible]

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	*பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும் (முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில்அந்தாதி	0	6	0
61.	கலைசைக்கோவை	0	12	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 32 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்[illegible] தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்[illegible] தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி—[illegible]ற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு[illegible]ட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் [illegible]ள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.